

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

La Bibliothèque Royale de Bruxelles
119215

K.K. VIII. A.

3019

F19

IT EWANGEELJE FEN MATTHÉWES.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

0704 5617

~~2~~

HET

E V A N G E L I E

VAN

MATTHEUS

VERTAALD IN HET LAND-FRIESCH

DOOR

J. H. HALBERTSMA.

LONDEN. 1858.

H. D. L

HIER ontfangt gij het Evangelie van Mattheus vertaald in den Frieschen tongval, gelijk die ten platten lande wordt gesproken in Friesland aan de oevers van het meer Flevo, thans de Zuiderzee genoemd. Dit is hetzelfde plek alwaar Tacitus in zijnen tijd reeds de Friezen aantrof.

De gewone text, die ten grondslag lag der evangelie-overzettingen in de 17de en 18de eeuw, is hier zo veel mogelijk gevuld; met dien verstande echter, dat de meeste valsche lezingen, bij dien text gehuldigd, door cursieve letteren zijn aangewezen.

Het ingeworteld gebruik, om ieder vers van den bijbel met een' nieuwen regel te beginnen, handhaaft zich nog

schaamteloos in het aangezicht van wetenschap en van Christelijke waarheid en gezond verstand: ja, deze bron van eindeloze dwaling bij gewone lezers wordt in miljoenen van exemplaren gehuldigd en gevoed door mannen, die den bijbel als een volksboek over geheel de aarde pogen te verspreiden. Het was mij onmogelijk eene zo gevaarlijke ongerijmdheid, welke alleen de duur van het misbruik wettigt, te verzwelgen, en mijne vertaling laat dus de rede in het schrift doorlopen, waar zij doorloopt in den mond des evangelischen verhalers.

Hetzelfde woord heeft in het Friesch, gelijk in het Angelsaxisch, dikwerf twee vormen, die in deze vertaling teruggegeven licht voor spelfouten doorgaan en het niet zijn. Op de eene plaats zegt men *oen-riucht*, waar *oen* klinkt als *un* in het Hoogduitsche *un-recht*; op eene andere *on-rjocht*, even als het Angelsaxisch zegt *un-* en *on-riht*. Men zegt *hat* en *het*, heeft, verkort uit *havet* en *hevet*, gelijk de Engelschen *has*, en oudtijds *hes*, uit het Angelsaxische *hafað* en *hafeð*. Men zegt *sæft* en *saft* gelijk de Angelsaxen *seft* en *soft*, het Eng. *soft*, zacht. De *æ* klinkt als de Fransche *ai*; *æ* als *aa*.

Prins Louis Lucien Bonaparte was de eerste, die mij

aanspoorde om deze vertaling te bewerken; de Prins liet haar bovendien op zijne kosten drukken, en de beminnaars van Germaansche taalstudie hebben aan zijnen hogen zin voor wetenschap alleen en bij uitsluiting deze bijdrage te danken.

J. H. HALBERTSMA.

Deventer den 12 Junuarij 1858.

IT

E W A N G E E L J E

FEN

MATTHÉWES.

I.

- 1 IT boek fen it scâi fen Jesus Christus, di soan
- 2 fen David, di soan fen Abraham. Abraham woan Isaäk ; Isaäk woan wer Jacob ; Jacob woan wer
- 3 Judas ind syn broárren ; Judas woan wer Phares ind Sara by Thamar ; Phares woan wer Esrom ;
- 4 Esrom woan wer Aram ; Aram woan wer Aminadab ; Aminadab woan wer Naässon ; Naässon
- 5 woan wer Salmon ; Salmon woan wer Boöz by Rachab ; Boöz woan wer Jobed by Ruth ; Jobed
- 6 woan wer Jessai ; Jessai woan wer David, di kening ; David *di kening* woan wer Salomon by Urias wiif ;

B

7 Salomon woan wer Roboam ; Roboam woan wer
8 Abia ; Abia woan wer Asa ; Asa woan wer Josa-
phat ; Josaphat woan wer Joram ; Joram woan
9 wer Ozias ; Ozias woan wer Joätham ; Joätham
woan wer Achaz ; Achaz woan wer Ezekias ;
10 Ezekias woan wer Manasse ; Manasse woan wer
11 Amos ; Amos woan wer Josias ; Josias woan wer
Jechoniaz ind syn broárren om it forfarren nei
12 Babilon hinne ; nei di Babilonisce forfarringe
woan Jechoniaz wer Salathiel ; Salathiel woan
13 wer Zorobabel ; Zorobabel woan wer Abiud ;
Abiud woan wer Eliakin ; Eliakin woan wer
14 Azor ; Azor woan wer Sadok ; Sadok woan wer
15 Achim ; Achim woan wer Eliud ; Eliud woan wer
Eleazar ; Eleazar woan wer Matthan ; Matthan
16 woan wer Jacob ; Jacob woan wer Joseph, di
man fen Maria, dær Jesus, bynéamnd Christus,
17 uwt spruwten is. Al di slachten doz fen Abra-
ham oaf oan David ta binne fjirtsjen slachten ;
ind fen David oaf oan it Babilonisce forfarren ta
eák fjirtsjen slachten ; ind fen it Babilonisce for-
farren oan Christus ta eák fjirtsjen slachten.

18 Jesus Christus syn berthe wier sa. Do syn
mem Maria mei Joseph boaske hie' foan men, eár't
hja to gearre wennen, dat hja dréach wier fen di
19 hillige gaest. Nou, Joseph hjar man, omdat hy
nommel wier ind hjar naet foár di wráld ta scande
meitse woe', wier fen sins om hjar stilkes to
20 forlitten. Mar do hy soks foárnomb hie', hen, 's
hearen yngel kaem as ien scynsel foár him yn di
droage sizzende, "Joseph, Davids soane! Wæs
"naet scruten om Maria, dyn wiif, ta dy to
"nimmen: want hwat hja scipe hat is uwt di
21 "hillige gaest. Hja nou scil ien soan helje, ind
"dou scilste syn namme hijitte Jesus; want hy
22 "scil syn lánslju' losje fen hjar suwnen." Mar
dit alles is bard, dat uwtkomme scoe' hwat fen di
23 héare spritsen is throch di profeet, sizzende, "Hen,
"di faem scil dréach wirde ind ien soan helje,
"ind hja scille syn namme néame Emmanuel,"
(dat forthsjutsce sizze wol, "God mei uws.")
24 Nou Joseph uwt di sliep forriisjende die' lyk as
des héaren yngel him oplein hie', ind hat syn wiif
25 ta him nomd, mar hy bislepte hjar naet eár dat

hja *hjar éarstberne* soan helle hie'; ind hy binéamde him mei di namme fen JESUS.

II.

- 1 DO nou Jesus berne wier to Bethlehem yn Judea yn kening Herodes dagen, hen, binne dær wizen
- 2 fen éasteradelen to Jerusalem oankomd, sizzende,
“ Hwære is di kening fen di Jeuden, di berne is ?
“ Wy hawwe ommers syn steárre yn it éasten
- 3 “ sjoen ind binne komd om him to hildjen.” Di kening Herodes nou, as hy dit heárde, waerd
- 4 éang ind biel Jerusalem mei him. Ind di haed-prêsters ind di scruftgeléarden by ienoár bringende fréagge hy hjar, hwær di Christus berne wirde
- 5 moast ? Hja nou seinen tsjin him, “ To Bethlehem yn Judea ; want sa is scréaun throch di
- 6 “ profeet ; ‘ Ind dou, Bethlehem, lân' fen Juda ;
“ dou biste lang di minste naet onder di prinsen
“ fen Juda ; want uwt dy scil di lieder foárt-
- 7 “ komme, dy myn folk weidje scil.’ ” Do hat Herodes di wîzen stilkes roppen, ind hi fréagge

hjar wakker nei di tiid, do di steárre opdéage
8 wier. Dær op hjar nei Bethlehem stjoerende
sei hy, "Reisgje hinne ind fornim flitich nei
"dat bernke, ind as jimme it foun' hawwe
"stjoer my tynge, dat ik' eák kom ind it
9 "hildje." Hja den di kening heárd hawwende
binne foárttein; ind hen, di steárre dy 't hja
yn it éasten sjoen hiene, gong foár hjar uwt,
ont hja kaem ind stoe' boppe it plak, dær it
10 bernke wier. Do hja nou di steárre séagen
forhuwggen hja hjar mei wakker gréate blydscip.
11 Ind yn it huws kommende séagen hja it boike
mei Maria syn mem, ind knibbeljende habbe hja
it hilde: ind hjar kastkes opdwaende brochten hja
12 him jeften, goald ind wierk ind myrre. Ind yn di
droage throch goadlike ynjouwinge formoánne,
dat hja naet nei Herodes to-bek géan moasten,
forsidden hja lâns ien oare wei wer nei hjar lân ta.
13 Do hja nou weitein wierne, hen, 's hearen yngel
kaem as ien scynsel foár Joseph yn di droage,
sizzende, "Forriis ind nim it boike ind syn mem,
"ind flechtje yn Egypten, ind bljouw dær ta dat

- “ ik it dy sizz’. Herodes ommers scil it boike
 14 “ siükje om it déad to meitsen.” Hi doz
 forrijsjende naem it boike ind syn mem yn di
 15 nacht ind téach er mei wei nei Egypten ta, ind
 hy wier dær oan di déad fen Herodes ta, dat sa
 neikomme scoe’, hwat di héare sprutsen hie’
 throch di profeet sizzende, “ Uwt Egypten haw’
 “ ik myn soan roppen.”
- 16 Do Herodes séach, dat hy fen di wîzen bitritsen
 wier, waerd hy swîde grimmitch, ind dær syn
 feinten op âstjoerende het hy alle bern, dy to
 Bethlehem ind yn hjar gerjochtigheid wierne,
 fen kant holpen, fen twa jier ind dær onder, nei di
 tiid, dy hy wakker by di wîzen uwtfiske hie’.
 17 Do is uwtkomd hwat fen di profeet Jeremias
 18 spritsen wier, sizzende, “ Ien stimme is yn Rama
 “ heárd, geklei ind gréat getjirmi. Rachel kriet
 “ oer hjar bern, ind hja woe’ hjar naet thréastje
 “ litte omdat hja wei wierne.”
- 19 Do nou Herodes uwt di tiid wier, hen, ’s
 hearen yngel kaem as ien scynsel foár Joseph yn
 20 di droage yn Egypten, sizzende, “ Forriis, nim it

“ boike ind syn mem, ind géan yn it lân’ fen
 “ Israel; want hja binne forstoarn, dy di siele
 21 “ fen it boike sochten.” Hy nou forriisjende
 naem it boike ind syn mem ind kaem yn it lân’
 22 fen Israel. Mar do hy heárde, dat Archelaus yn
 Judea kening wier foár syn heit Herodes, wier hy
 scruten om dær hinne to géan; mar throch ien
 goadelike iepenbieringe yn di droage formóanne
 23 is hy fortein nei Galileadelen. Ind dær kom-
 mende tsjorre hy him yn di sted dy Nazareth
 hjit, dat sa neikomme scoe’ hwat fen di profeten
 sein is, dat hy Nazarenus néamd wirde scoe’.

III.

- 1 YN dy dagen nou kaem Joannes di doaper
- 2 preekjende yn di woastine, sizzende, “ Bikeer
“ jimme, want it keningryk fen di himelen is op
- 3 “ hân’. Want hy is it, fen hwa sprutsen is throch
“ Jesayas di profeet, sizzende, ‘ Di stimme fen di
“ roppende yn di woastine, ‘ Meitse di baen fen di
- 4 “ heare kléar; meitse syn paden riucht.’ ” Dy

sel'de Joännes hie' syn kléan fen kimeleshier ind
ien leêren gul om syn mil. Dærby wier syn iten
5 fjildimerkes ind wylde hunich. Do is hiel Jeru-
zalem ta him uwtgien, ind hiel Judéa ind it hiele
6 lân' om di Jordaeen eák. Ind hja waerden fen
him doapt yn di Jordaeen bilidende hjar suwnen.
7 Hy nou sjænde folle fen di Farisieuwen ind
Sadducieuwen ta syn doape kommen sei tsjin hjar,
“ Jimme njirrebrot! Hwa het jimme it paed
“ wiisd om it takommene wrekfjoer to ontrinnen?
8 “ Draech den mar frucht, dy di bikeringe wirdich
9 “ is. Ind think net yn jimme selme to sizzen,
“ ‘ Wy habbe Abraham ta uws heit;’ want ik
“ sizz’ jimme, dat God Abraham eák uwt dizze
10 “ stjinnen bern helje ken. Di bile is al by di
“ wirtel fen di bjemmenlein. Eltse bém den,
“ dy nin goede frucht draecht, wirdt uwtroid
11 “ ind yn it fjoer wyd. Ik doapje jimme wol mei
“ wetter ta bikeringe, mar dy nei my komt is
“ méar mansk as ik, dy ik net wirdich bin di
“ scuón nei to dragen: dy scil jimme mei di
12 “ hillige gaest ind mei fjoer doapje. Dy syn

wanne yn di hân het, ind syn therskfier scjin
oanfeye scil, ind syn hweet yn di scuórre ride scil,
mar it tsjæf mei ondwestlyk fjoer forbarne.

- 13 Do kaem Jesus fen Galilea nei di Jordaeen by
- 14 Joannes om fen him doapt to wirden; mar dy wegerre it him sizzende, “Ik hab it nedich om fen
“ jou doapt to wirden, ind komme jy ta my?” Mar
- 15 Jesus anderde ind sei him, “Axelje nou net tsjin;
“ it hjert ommers sa om op hy wîze elts ding syn
“ geriuchtigkeit to jaen.” Do stie’ hy it him ta.
- 16 Do Jesus doapt wier is hy mei íén uwt it wetter opstien. Ind hen, di himelen iepennen hjar foár him, ind hi seách di gaest Goads delsaeyen lyk as
- 17 ien douwe ind op him kommen. Ind hen, ien stimme kaem uwt di himelen sizzende, “Dit is
“ myn soan ind ljéafing yn hwa ik myn biheagen
“ haw.”

IV.

- 1 DO waerd Jesus fen di gaest weilaet yn di
- 2 woastine om bifke to wirden fen di dîwel. Ind do hy fjirtich dagen ind fjirtich nachten fæste hic’

3 krigge hy to lange læsten hoenger. Ind di forlieder neyer kommende sei' tsjin him, "Asthous
" Goads soan biste sizz' den dat dizze stjinnen
4 " breaen wirde." Mar hy anderde ind sei, "Dær
" stiet scréaun, 'Di minsce scil by brea' allonne
" naet libje, mar by elts wird dat ta Goads
5 " muwle uwtgiet.' " Do naem him di dîwel mei
nei di hillige sted ind thilde him op di boppeste
6 trans fen di tempel, ind sei oan him, "Asthous
" Goads soan biste smyt dy den fen boppen del;
" dær stiet ommers scréaun, dat hy syn ingels oer
" dy h jitte scil, ind dat hja dy op di hanneren nimme
" scille, dat-s-thou dy ta nintcre tiid oan ien stien
7 " stjitte scoeste." Jesus sei tsjin him, "Dær
" stiet al wer scréaun, 'Dou scilsti di héare dyn
8 " God naet hifkje.' " Alwer naem him di dîwel
mei op ien wakker héage berch, ind wies him al
di keningriken fen di wrâld ind hjar héarlikheit,
9 ind hi sei him, "Dat scil ik dy allegeárre jaen
" asthou knibbeljende my to foet falle scilsti."
10 Do sei Jesus oan him, "Scéar dy wei fen my,
" satan! Dær stiet ommers scréaun, 'Di héarc

- “ dyn God scilsto foet falle ind him allonne oan-
 11 “ bidje.’ ” Do hâldde di dîwel fen him oaf, ind
 hen, di ingels kamen by him ind thsjinnen him.
 12 As nou Jesus hjerde, dat Joänes opbrocht
 13 wier, keerde hy werom nei Galilea ta. Ind Na-
 zareth forlittende is hy forfearn nei Capernaum
 lizzende oan séa by di pjellen fen Zabulon ind
 14 Naphtalim, dat neikomme scoe' hwat fen di pro-
 15 feet Jesajas sein waerd, “ Lân' Zabulon ind lân
 “ Nefthalim oan e' wei lâns di séa oer di Jordae,
 16 “ Galilea fen di folken; it folk, dat yn di
 “ thsjusternisse siet, het ien gréat ljocht sjoen,
 “ ind dyjenige, dy sieten yn it lân' ind yn it
 17 “ scaed fen di déad, is ien ljocht opgien.” Do
 is Jesus foártoan bigoun to preekjen ind to sizzen,
 “ Bikeer jimme; want it keningryk fen di hi-
 “ melen is nei oankond.”
 18 Jesus ienris kuyerjende lâns di séaswâl séach
 twa broárren, Simon, yn e' wânlinge Petrus, ind
 Andreas syn broar, it net yn séa smitende; want
 19 hja wierne fiskers. Ind hi sei tsjin hjar, “ Folgje
 “ my, ind ik scil jimme fiskers fen minsken

- 20 " meitse." Hja nou yn ienen di netten stéan
 21 littende binne him folge. Ind hy dær fen dinne
 fjirder géande séach twa oare broárren, Jacobus
 Zebedeus-soan, ind Joannes, syn broar, mei hjar
 heit yn di aek hjar netten butjende ; dizze het hy
 22 eák roppen. Hja nou yn ienen hjar fartuech ind
 heit forlittende binne him folge.
- 23 Ind Jesus gong throch biel Galilea léarende
 yn hjar synagogen ind kundigjende di blíde
 tynge fen it keningryk, inde genæzende alle
 sjeachtme ind alle kerbintigheid onder it folk.
- 24 Ind di rop fen him gong uwt fen dær oer hiel
 Syrien ; ind hja brochten alle ljû ta him dy
 fen streek wierne, næi alderlei sjeachtmen ind
 pinen biset, ind rideñ fen ien dîwel, ind
 moánnesiken ind lammen, ind hy genæsde hjar.
- 25 Ind hiele héapen folggen him fen Galilea ind
 Decapolis ind Jeruzalem ind Judea ind fen oer di
 Jordæn.

V.

1 SJÆNDE nou dy scaren kléau hy op ien héage

therp, ind do er sitten gien wier kamen syn
 2 léarlingen by him. Dærnei syn muwle iepen-
 3 jende onderwiisde hy hjar sizzende ; “ Sillich di
 “ éarmen fen gaeste; want hjarres is it keningryk
 4 “ fen di himelen. Sillich di sæftaerdige; want
 5 “ hja scille di ierde erfje. Sillich dy trure; want
 6 “ hja scille thréastge wirkde. Sillich dy honger
 “ ind thoarst hawwe nei di riuchtfirdigheid;
 7 “ want hja scille hjar biderf habbe. Sillich di
 “ barmhertigen; want hja scille barmhertigheid
 8 “ onderfine. Sillich di lottere fen herte; want
 9 “ hja scille God sjæn. Sillich di fredemakkers;
 “ want hja scille Goads soánnen néamnd wirkde.
 10 “ Sillich dy forfolge wirkde om di rjochtfirdigheid;
 “ want hjarres is it keningryk fen di himelen.
 11 “ Sillich binne jimme, as dy minsken op jimme
 “ smeule ind *léagjende* alderlei quéa fen jimme
 12 “ sprekke. Wæs bliid ind juwchje; jimme léan
 “ is gréat yn di himelen: want sa hawwe hja eák
 “ di profeten, dy foár jimme wieren, forfolge.
 13 “ Jimme binne it sâlt fen di ierde: as nou it
 “ sâlt læf wirdt, hwær scil den mei sâlten wirkde?

- “ It doach néarne ta as om buwte doar smiten ind
14 “ fen di minscen fortrape to wirden. Jimme
“ binne it ljocht fen di wrâld. Ien sted lizzende
15 “ op ien berch ken naet forholen bliuwe. Men
“ stekt eák nin kærse oan ind set dy onder ien
“ lippensmijtte, mar op ien kandeler, ind hja
“ ljochtet alle lju' tsjin, dy 't yn huws binne.
16 “ Lit sa eák jimme ljocht scine foár di minscen,
“ dat hja jimme goede wirken sjæne, ind jimme
17 “ heit, dy 't yn e' himelen is, forhearykje. Think
“ naet dat ik komd bin om di wet ind di profeten
“ âf-to-brekken: ik bin naet komd om dy âf-to-
“ brekken, mar ta ien uwtfiering to bringen.
18 “ Want siker sonk sizz' ik jimme, ont di himelen
“ ind di ierde foárbygéane scil er nin íén iota
“ ind nin íén tipke fen ien letter weifalle foár
19 “ dat alles uwtfierd is. Hwa den íén fen di
“ minste fen dizze geboden to njette dien het ind
“ di minscen eák sa onderwiist, dy scil di minste
“ yn it keiningryk fen di himelen néamnd wirde:
“ mar hwa hjar dien ind léard hawwe scil, dy
“ scil gréat néamnd wirde yn it keiningryk fen

- 20 " di himelen. Want ik sizz' jimme, as jimme
 " rjochtfirdigheid net uwtstekt boppe dy fen di
 " scruftgeléarden ind Farisieuwen, dat jimme yn
 " it keningryk fen di himelen nin foet sette scille.
- 21 " Jimme habbe heárd dat oan di affeárs sein
 " is, ' Dou scilsta naet deáslaen: want sa hwa
- 22 " deáslacht scil strafber wæze foár it riucht.' Mar
 " ik sizz' jimme, hwa tsjin syn broar *sonder reden*
 " likl wirdt, dy scil scildich wæze foár it geriucht;
 " ind hwa tsjin syn broar seit, ' Raka,' dy scil
 " scildich wæze foár di gréate rie', mar sa hwa
 " seit, ' Gek,' dy scil strafscildich wæze ta it fjoer
- 23 " fen di geënna. Asthou den dyn gawe offerje
 " scilsta op it alter, ind it dy dære yn it sin sjit,
- 24 " dat dyn broar hwette tsjin dy het, lit dær dyn
 " gawe foár it alter stéan, ind géan hinne, liz it
 " éarst mei dyn broar by, ind kom den ind
- 25 " offerje dyn gawe. Wird gau wer goed op
 " dyn tsjinparty wylst hy noch mei dy op wei
 " is, dat di tsjinparty dy muwlk naet oan di
 " rjochter uwtliciuweret, ind di rjochter dy net
 " uwtlieueret oan di witjer, ind dou naet yn di

- 26 " finzenisse smiten wirdste. Siker sonk sizz' ik
 " dy, dou kenste dær net uwtkomme foár dasthou
- 27 " di læste peinje betelle heste. Jimme hawwe
 " heárd dat *oan di álden* sein is, 'Dou scilste nin
- 28 " oerhoer dwaen.' Mar ik sizz' jimme, sa hwa
 " ien frommisce oansjocht ind hjar bijéarret, dy
- 29 " het al oerhoer mei hjar yn syn herte plíge. As
 " nou dyn rjochteréach dy ien struwkelblok is,
 " luwk it uwt ind wye it fen dy; want it is dy
 " thsjinstiger, dat íén fen dyn lidden forlern giet
 " as dat dyn hiele lichem yn di geënna wyd
- 30 " wirdt. Eák as dyn rjochterhán' dy ien struw-
 " kelblok is, kap hjar oaf ind smyt hjar fen dy;
 " want it thsjinnet dy better, dat íén fen dyn
 " lidden forlern giet as dat dyn hiele lichem nei
- 31 " di geënna giet. Dær is sein, 'Sa hwa syn wiif
- 32 " forlitte wol dy jouwe hjar ien sciedbrief;' mar
 " ik sizz' jimme, sa hwa syn wiif forlit oars as
 " om huórkery, dy makket dat hja oerhoer docht,
 " ind sa hwa di forlittene hylkje scil dy docht
- 33 " oerhoer. Alwer habbe jimme heárd, dat oan di
 " afféars sein is, 'Dou scilste di eed naet brekke,

- 34 " mar dou scilste di héare dyn eden hálde ;' mar
 " ik sizz' jimme oìn allehiel naet to swarren, noch
 35 " by di himel, omdat it di troon fen God is; noch
 " by di ierde, omdat it di fuótscammel fen syn
 " fuótten is ; noch by Jeruzalem, omdat it di sted
 36 " is fen di gréate kening. Eák by dyn holle
 " scilsthou naet swarre, omdasthou nin inkel hier
 37 " hwyt oaf swart meitse kenste : mar lit jimme
 " wird, ja ja, né né, wæze ; hwat dær boppe giet
 38 " is uwt den quéaden. Jimme hawwe heárd dat
 " er sein is, ' Each om éach ind tosk om tosk,'
 39 " mar ik sizz' jumme om di quéaden naet tsjin to
 " géan, mar sa hwa dy slacht op di rjochter
 40 " tsjeek keer him eák di oare ta. Ind hwa mei
 " dy rjochtje wol ind dyn roak nimme lit him eák
 41 " it scoudermantelke. Ind sa hwa dy thwinge
 " wol íén mile to géan reisgje twa mei him.
 42 " Jouw him hwa dy om hwette fréaget, ind wiis
 43 " him naet oaf, hwa 't fen dy liene wol. Jimme
 " hawwe heárd dat er sein is, ' Dou scilste dyn
 " ewenminsce léafhawwe ind dyn fynne scilsthou
 44 " haetje ;' mar ik sizz' jimme, haw jimme fynnen

- “ léaf ; seinje hjar dy jimme forflokke ; doch goed oan
 “ hjar dy jimme haetje, ind bidt foár hjar dy
 45 “ jimme lëst oandwane ind jimme forfolgje, dat
 “ jimme soánnen wirde fen jimme heit yn di
 “ himelen, dy syn sinne opgéan lit oer goeden
 “ ind tsjoeden, ind reint oer rjochtfirdigen ind
 46 “ oenrjochtfirdigen. As jimme ommers léafhawwe
 “ dy jimme léafhabbe, hwat léan hawwe jimme
 “ dær fen ? Dogge di tolgærders naet it sel'de ?
 47 “ Ind as jimme jimme broárren allinne tasprekke,
 “ hwat dogge jimme den foár uwtmintends ?
 48 “ Dogge eák di heidens naet it sel'de ? Wæzz'
 “ jimme den folmekke lyk as jimme himelsce heit
 “ folmekke is.”

VI.

- 1 “ PAS op dat jimme di barmhertigheid naet
 “ dwane foár it éach fen di minscen om fen hjar
 “ sjoen to wirden ; oars hawwe jimme nin léan
 2 “ by jimme heit dy yn di himelen is. Asthou
 “ den jeften dochste scilsthou naet foár dy uwt

- “ trompetje litte lyk as di scynhilligen dwane yn
 “ di synagogen ind op di strjitten om fen di
 “ minsken éard to wirden. Siker sonk sizz’ ik
 3 “ jimme, hja hawwe hjar léan wei. Mar dou
 “ asthou jeften dochste, sa lit dyn lofster-hân’ naet
 4 “ wite hwat dyn rjochter docht, dat dyn jefste yn
 “ it geheim wæze mei, ind dyn heit dy yn it
 “ geheim sjocht scil it dy *yn it iepenbier* forjildje.
 5 “ Eák as jimme bidde sa scille jimme naet wæze
 “ lyk as di scynhilligen ; want dy bidde jerne yn
 “ di synagogen ind stéande op di strjitte-hernen,
 “ dat hja di minsken yn it éach falle : siker souk
 “ sizz’ ik jimmie, dat hja hjar léan wei habbe.
 6 “ Mar dou asthou bidste géan yn dyn binnens-
 “ kéamer, ind di doar efter dy sluwtende bidt
 “ dyn heit dy forholen sit, ind dyn heit, dy yn it
 “ forholen sjocht, scil it dy *yn it iepenbier* forjildje.
 7 “ As jimme den bidde scille jimme naet lang op
 “ it selde omtsjouwe lyk as di heidenen ; want dy
 “ miene, dat hja om di mannicthe fen di wirden
 8 “ forheárd wirde. Wird den net oan hjar allyk ;
 “ want jimme heit yn e’ himelen wyt hwat jimme

- “ brek hawwe eár dat jimme him dær om fréagje.
- 9 “ Bidde jimme den sa, ‘ Uws heit, dy dær biste
“ yn di himelen ! Dyn namme wirde hillige.
- 10 “ Dyn keningryk komme. Dyn sin wirde dien
- 11 “ allyk yn di himel sa eák op ierde. Jouw uws
- 12 “ hjoed uws deiliks bréa’. Ind forjouw uws uwze
- 13 “ scilden allyk as wy forjane uwze scildners. Ind
“ lied uws naet yn forsíkinge, mar forlosje uws
“ fen di quéade. *Want dines is it keningryk ind
“ di kreft ind di héarlikheid ta yn icuwigheid.*
- 14 “ *Amen.*’ Want as jimme di minscen hjar mis-
“ setten forjane sa scil eák jimme himelsce heit
- 15 “ jimme forjaen. Mar as jimme di minscen hjar
“ missetten naet forjane sa scil jimme himelsce
- 16 “ heit jimme missetten naet forjaen.—As jimme
“ fæstje sjoch naet soer ind bencpen lyk as di
“ scynhilligen ; want hja meitse hjar throánjes
“ oensjoch, dat hja di minscen mei hjar fæstjen yn
“ it éach falle. Siker sonk sizz’ ik jimme, hja
- 17 “ hawwe hjar léan wei. Mar dou asthou fæsteste
“ bismar dyn holle mei ruwkoalje ind grobbelje
- 18 “ dyn throánje, dasthou di minscen mei dyn

- “ fæstgjen naet yn it éach falste, mar dyn heit dy
 “ yn it forholen sit, ind dyn heit, dy sjocht yn it
 “ forholen, scil it dy forjildje *yn it iepenhier.*
 19 “ Gærje jimme nin scatten op ierde, hwær di
 “ mot ind di roást hjar weislynt, ind hwær
 20 “ thsjeawen ynbrekke ind stelle; mar gærje
 “ jimme scatten yn di himel, dær hjar nin mot,
 “ nin roást weislynt, ind dær nin thsjeawen yn-
 21 “ brekke ind stelle. Want hwær dyn scat is dær
 22 “ scil eák dyn hert wæze. Di kærse fen it lichem
 “ is it éach; as non dyn éach kléar is scil dyn
 23 “ hiele lichem forljocht wæze; mar as dyn éach
 “ naet doach scil dyn hiele lichem thsjuster wæze.
 “ As den it liucht, dat yn dy scynt, thsjuster-
 “ nisse is, hwat ien thsjusternisse mat dat net
 24 “ wæze! Nimmen ken twa héaren thsjinje oaf
 “ hi scil di iene haetje ind di oare ljéafhawwe;
 “ oaf hi scil di iene oanhingje ind di oare leech
 “ lizze. Jimme kenne God naet thsjinje ind di
 25 “ jilddîwel. Dærom bikroadje jimme naet oer
 “ jimme libben, hwat jimme ite *ind hwat jimme*
 “ *drinke* scille; eák naet oer jimme lichem, hwær

- " jimme mei klaeid wirde scille. Is it libben
 " naet mear as di spîze ind it lichem as di kléan?
 26 " Sjoch nei di fuwgels fen di himel, ho hja naet
 " sjidje, naet méane, naet by íén ride yn di
 " scuórre, yette jimme himelsce heit fuórret hjar;
 27 " ind géan jimme hjar naet fier to boppe? Hwa
 " uwt jimme ken mei soárgjen íén jelne oan
 28 " syn lingte laskje? Ind hwat bikroadje jimme
 " jimme oer di kléan? Let op di leeljes fen it
 " fjild, ho dat hja waexe; hja aerbeidje naet
 29 " ind hja spinne naet; ind ik sizz' jimme, dat eák
 " Salomo yn al syn héarlikheit sa net oanklâid
 30 " wier lyk as íén fen dizze. As nou God it gærs
 " fen it fjild, dat hjoed stiet ind moarn yn di uwn
 " wyd wirdt, sa klâit, scil hy it jimme net folle
 31 " méar dwaen, jimme lytstrouwjende? Wæs
 " dærom naet yn noed sizzende, Hwat scille
 " wy ite? Oaf hwat scille wy drinke? Oaf
 32 " hwær scille wy uws fen klâye? Want om al
 " soks siikje di heidens: ind jimme himelsce heit
 " wyt ommers, dat jimme al dy dingen brek
 33 " hawwe. Dærom siikje earst di rjochtfirdigheid

“ ind it kenningryk fen him, ind all dizze dingen
 34 “ scille jimme dær op ta jown wirde. Bikroadje
 “ jimme den naet oer di dei fen moarn ; want di
 “ dei fen moarn scil foár syn eigen kediisje. Eltse
 “ dei het noach oan syn eigen quéa’.”

VII.

- 1 “ OARDIELJE naet dat jimme naet oardield
- 2 “ wirde: want mei it oardiel, dær jimme mei
 “ oardielje, scille jimme wer oardield wirde, ind
 “ mei desel’de m jitte, dær jimme mei uw tm jitte,
- 3 “ scil jimme wer tametten wirde. Hwat dochs
 “ sjochsthous di splinter, dy yn it éach fen dyn
 “ broar sit, ind merksthous di balke naet yn dyn
- 4 “ eigen? Oaf ho kensthous oan dyn broar sizze,
 “ ‘Lit my di splinter uwt dyn éach helje,’ ind
- 5 “ hen, dær is ien balke yn dyn eigen? Dou
 “ scynhillige, luwk earst di balke uwt dyn eigen
 “ éach, ind sjæn den hosthou di splinter uwt it
- 6 “ éach fen dyn broar helje scilste. Jouw jimme
 “ it hillige naet oan di honnen ; smyt eák jimme

- " pearels naet foár di bargin, dat hja dy soms
 " naet mei hjar poten fortraepje ind hjar om-
 7 " keerjende jimme forscuórre. Bidt ind jimme
 " scil jown wirde; siikje ind jimme scille fine;
 " buwtsje oan ind jimme scil iependien wirde.
 8 " Elts ommers hwa bidt kriget; hwa sîket dy
 " fynt, ind him, dy oanbuwtset, scil iependien
 9 " wirde. Oaf hwat man is onder jimme, as syn
 " soan him fréagge om ien bréa', dy him ien stien
 10 " jaen scoe'? Oaf as hy him fréagge om ien fisk,
 11 " dy him ien slange jaen scoe? As jimme den,
 " dy éarnich binne, jimme bern wite goede gawen
 " to jaen, ho folle to méar scil jimme heit, dy 't
 " yn di himelen is, goede gawen jaen, dy dær
 12 " him om bidde? Alles nou hwat jimme wolle,
 " dat di minscen jimme dwane, doch jimme hjar
 " eák sa; want dat is di wet ind di profeten.
 13 " Géan yn throch di inge poárte; want rom is
 " di poárte ind breed is di wei, dy nei it fordeár-
 " ren âgiet, ind ien bulte binne dær dy hjar
 14 " ynslane. Mar ing is di poárte ind smel is di
 " wei, dy âgiet nei it libben, ind dy hjar fine

- 15 " binne lyts yn tal. Hoedje jimme fen di falsce
 " profeten, dy jimme yn scippefluezen oankomme,
 " mar ynwindich binne it gripende wolwen.
 16 " Oan hjar fruchten scille jimme hjar kenne.
 " Ploaket men fen thoárnen eák druwen, oaf fígen
 17 " fen stikels? Allyk jouwt eltse goede bém
 " goede fruchten ind ien ondoagensce bém draecht
 18 " ondoagensce fruchten. Ien goede bém ken
 " nin ondoagensce fruchten jaen; ien ondoagensce
 19 " bém eák nin goede fruchten jaen. Eltse
 " bém dy nin goede frucht makket wirdt roid
 20 " ind yn it fjoer wyd. Sa scille jimme hjar
 21 " den uwt hjar fruchten ondersciede. Naet
 " ien jegelik dy tsjin my seit, héare, héare, scil
 " yngéan yn it keiningryk fen di himelen, mar dy
 " it hjitten docht fen myn heit, dy 't yn di himelen
 22 " is. Ien bulte scille op dy dei tsjin my sizze,
 " ' Héare, héare, hawwe my naet yn jins namme
 " léard, ind yn jins namme di díwels jagge, ind
 " yn jins namme nin bulte kreften uwtset?'
 23 " Mar den scil ik it hjar foár di holle sizze, ' Ik
 " haw jimme néa naet kend. Scéar jimme fen

- 24 " my, dy it onrjocht dogge.' Elts non dy dizze
 " myn warden héart ind dær nei docht, dy scil ik
 " forlykje by ien foársichtich man, dy syn huws op
- 25 " ien stjinrotse bouwd het, ind dær is ien stjalpige
 " rein delflapt, ind di wetterfloeden binne komd,
 " ind di winen hawwe wâid ind binne tsjin dat
 " huws oanslein, ind it is naet ynfallen ; want it
- 26 " wier op ien stjinrotse bouwd. Ind elts, dy
 " dizze mine warden héart ind hjar net docht, dy
 " scil by ien onwiis man forlike wirde, dy syn
- 27 " huws op it sâñ bouwd het ; ind di stjelprein
 " is delflapt, ind di wettergéaten binne komd, ind
 " di winen habbe wâid ind binne dær tsjin oan-
 " slein, ind it is delfallen, ind syn fal wier gréat."
- 28 It barde nou as Jesus dizze warden uwt hie'
 dat di scaren forheerd stienen fen syn leare :
- 29 want hy léarde hjar as ien dy folmacht hie' ind
 naet as di scruftgelearden.

VIII.

1 DO hy nou di héage therp âkomd wier binne

- 2 him hiele keppels folge. Ind hen, ien melaetsce
 kaem ind foel foár him op di groun sizzende,
 3 " Héare, as jy wolle kenne jy my reinigje." Ind
 Jesus di hán uwtstekkende hat him oanrekke
 sizzende, " Ik wol it; wird reinige." Ind yn
 ien omsjæn wier hy fen syn melaetskheid reinige.
 4 Do sei Jesus tsjin him, " Sjoch ta, dasthou it tsjin
 " nimmen seiste; mar géan hinne, lit dy sjæn
 " oan di prêster ind offerje di jefte, dy Moses dær
 " ta set het, hjar ta ien getugenisse."
 5 As nou Jesus to Capernaum yn di sted gien
 wier kaem dær ien haedman oer hounderde ta him
 6 him soebaddende ind sizzende, " Héare, myn feint
 " leit thuws oan ien biroarte ind lyt swiere
 7 " pinen." Jesus sei tsjin him, " Ik scil komme
 8 " ind him genæze." Ind di haedman oer hounderde
 him anderjende sei, " Héare, ik bin naet wirdich,
 " dat jy onder myn thek ynkére; mar bifel it
 " allinne mei ien wird, ind myn feint scil genæzen
 9 " wæze. Want ik eák, dy stéan onder bifel, haw
 " krychsfeinten onder myselfs, ind tsjin dizze
 " sizz' ik, ' Géan ! ' ind hy giet; ind tsjin di oare

- “ ‘ Kom ! ’ ind hy komt ; ind tsjin myn huws-
 10 “ feint, ‘ Doch dat ! ’ ind hy docht it.” Jesus dit
 heárende séach freámd op ind sei’ tsjin di lju’, dy
 by him wierne, “ Siker sonk sizz’ ik jimme ; yn
 “ Israël selme haw ik by nimmen sa’n fæst
 11 “ geleauwe foun. Mar dit sizz’ ik jimme, dat er
 “ ien bulte fen it éasten ind it westen komme
 “ scille, ind scille mei Abraham ind Isaäc ind
 “ Jacob oanbankje yn it keningryk fen di
 12 “ himelen, wylst di soánnen fen it keningryk
 “ dær uwtsmiten wirkde yn ien pikthsjuster gat ;
 13 “ dær scil gescriem wæze ind toskgeknarsk.” Do
 sei Jesus oan di haedman oer hounder, “ Géan
 “ mar hinne, ind dy sciede nei dasthou léauwd
 “ heste.” Ind yn dat eigenste éagenblik wier di
 feint genæzen.
 14 Jesus dærnei yn it huws fen Petrus kom-
 mende séach syn scoánmoar op bæd sitten oan di
 15 thsjinst ; hy nou rekke hjar oan di hân’, ind di
 thsjinst hie’ hjar forlitten ; ind hja stie’ op ind
 16 bithsjinne him. Do it nou al let op di juwn
 wirden wier brochten hja ien bulte, dy fen di

- quéade rideñ waerden, ta him, ind hy wydde er
 di gaesten uwt mei it wird, ind alle siken ind
 17 suchtigen genæsde hy; dat sa neikomme scoe'
 hwat spritsen wier fen Jesajas di profeet sizzende,
 " Hy het uws quolmen op him nomd ind uws
 " sjeaktmen dreyn."
- 18 Jesus do gréate héapen minsce om him
 hinne sjænde joech læst om nei di oare wâl to
 19 stjoeren. Dær nou kaem ien siker scruftgeléarde
 by him, dy sei', " Master, ik scil jou folgje hwær
 20 " dat jy éák hinne géane." Mar Jesus sei' him, " Di
 " foxen hawwe holen, ind di fuwgels fen di himel
 " hawwe næsten, mar di soan fen di minsce het
 21 " naet dær hy syn holle op delflye ken." Ind ien
 oar uwt syn lEARLINGEN sei tsjin him, " Héare,
 " stéan my ta dat ik éarst hinne géan ind myn
 22 " heit opdraech." Mar Jesus sei tsjin him,
 " Folgje my ind lit di déaden hjar déaden op-
 " drage."
- 23 Do hy dærmei yn it scip stapt wier binne syn
 24 lEARLINGEN him folge, ind hen, dær kaem ien
 bjustere balstjurrigheid yn di séa sa dat di wéagen

- 25 it fartuech biditsen, mar hy slepte. Ind syn léarlingen nei him ta géande makken him wekker sizzende, "Héare, biwarje uws! Wy forgéane."
- 26 Ind hy sei tsjin hjar, "Hwærom éanget it jimme, "lyts-trouwjende?" Do stie' hy oerein, bikibbe
- 27 di winen ind di séa, ind it waerd blakstil. Di minscen nou wierne bisâuve sizzende, "Hwat "foár ien man is hy, dat eák di winen ind di séa "nei him harkje!"
- 28 Do hy nou oan di oare wâl uwtstapt wier yn it lân' fen di Gadarenen metten him twa, dy fen di quéade rideñ waerden, opkommende uwt di græwen, dy grousomme grimmich wierne sa dat nimmen lâns dy wei hjar foárbygéan doárste.
- 29 Ind hen, hja guwldeñ sizzende, "Jesus, soane "Goads, hwat hesthou mei uws to parten? "Bisthou hjir komd om uws to pinigjen foár di
- 30 "tiid?" Ind yn di fjirte fen hjar wier ien
- 31 keppel fen ien bulte bargen oan 't weidjen; di dîwels nou béanen him sizzende, "Asthou uws "uwtdrjouwste stjoer uws den yn di keppel mei
- 32 "bargen." Hwær hy op sei, "Reisgje den

“ mar !” Ind hja uwtgéande forfoeren yn di keppel mei bargin, ind hen, di hiele keppel bargin fléach mei koegels-féart fen di stelte áf yn séa
 33 ind hja stoaren yn di wéagen. Do flechtten di bargeweiders, ind yn di sted kommende habbe hja alles oerbrocht, binamme dat fen di bidíwelde
 34 bargin. Ind hen, di hiele sted kaem buwten Jesus to mjitte, ind him sjænde báanen hja him, dat hy uwt hjar kriten weigéan scoe’.

IX.

1 DÆROP yn it scip stappende foer hy nei di oare wâl ind kaem yn syn wensted. Ind hen, hja brochten ta him ien man, dy mei lammens
 2 slein wier ind op ien spriede lâi. Ind Jesus hjar geleauwe sjænde sei tsjin di lamme, “ Hâld “ moed, myn soan ! Dyn suwnen binne dy
 3 “ forjown.” Ind hen, jinnige fen di scruft-geléarden seinen yn hjar selfs, “ Hy tritrottet
 4 “ God ! ” Ind Jesus sjænde hjar ynnige thinzen sei, “ Hwærom thinke jimme quéa’ yn jimme

- 5 " herten? Want hwat is maklikker to sizzen,
 " 'Di suwnen binne dy forjown,' oaf to sizzen,
- 6 " 'Stéan op ind géan op dyn eigen sconken ?'
 " Mar opdat jimme wite scille dat di soan fen di
 " minsce macht het om di suwnen to forjaen, (ind
 " mei íén sei' hy tsjin di lamme) sa riis oerein,
 " nim dyn spriede op ind géan nei dyn huws !"
- 7 Ind opstéande gong hy nei syn huws. Mar di
 8 scaren soks sjænde wierne uwt it fjild slein, ind
 éarden God héagelik, dat hy sokken macht oan
 di minscen joech.
- 9 Jesus dær fen dinne fjirder géande séach ien
 man yn it tolhuws sitten Matthéwes néamd, ind
 sei tsjin him, "Folge my !" ind hy opstéande
 10 folgge him. It barde nou as Jesus yn it huws
 fen Matthéwes oan di mjiltiid siet, dat, hen, ien
 bulte tolgærjers ind min folk dær kamen ind næst
- 11 Jesus ind sine léarlingen mei oanfoelen. Ind di
 Farisieuwen dat sjænde seinen tsjin sine léarlin-
 gen, "Hwærom yt jimmie master mei tolgærjers
 12 " ind sok min folk ?" Mar hy dat heárende sei',
 " Dy soun binne hawwe di heelmaster naet brek,

- 13 " mar dy sjéak binne. Doch géan jimme hinne
" ind léar hwat it bithsjut, 'Ik wol barm-
" hertigkeit ind nin offer.' Want ik bin naet
" komd om rjochtfirdigen, mar suwners to
" noadjen *ta bikeringe.*"
- 14 Do kamen di léarlingen fen Joannes by him
sizzende, " Hwærom fæstje wy ind di Farisieuwen
" sa folle, ind jins léarlingen hwærom fæstje dy
- 15 " net?" Hwærop Jesus tsjin hjar sei, " Kenne di
" brægemans-broárren eák trure sa lang as di
" brægeman by hjar is? Mar di dagen scille
" komme, dat di brægeman hjar ontnomd wirdt,
- 16 " ind den scille hja trure. Eák set nimmen ien
" lape fen gloed-ny lekken op ien âlde roak ;
" want sa'n lape dær oanset scuórt fen di roak
- 17 " oaf, ind dær komt ien slimmer scuór. Sa jitte
" men eák nin nye wyn yn âlde leren sekken ;
" oars boárste di sekken ind di wyn rint foárt,
" ind di sekken binne wei; mar men jitte nye
" wyn yn nye sekken, ind beide binne hja
- 18 " bihâlden." Wylst hy dit tsjin hjar sei, hen,
ien oerste kaem yn ind foel foár him mei it

eánsicht op 'e flier sizzende, " Myn dochter het it
" sa effen álein, mar kom jy, lizz' jins hân op
19 " hjar, ind hja scil libje." Ind Jesus opstéande
20 folgge him mei syn léarlingen. Ind hen, ien wiif,
dat tolef jier floid hie', him fen efteren opkom-
21 mende rekke oan di stems fen syn tabbert; want
hja sei yn hjar selfs, " As ik syn tabbert mar oan-
22 " reitse den scil ik holpen wirde." Mar Jesus
him omkeerjende ind hjar sjænde sei, " Håld
" moed, myn dochter ! Dyn geléauwe het dy
" bihåldeni." Ind it frommisce wier kléar fen dy
23 uwre oaf oan. Do nou Jesus yn it huws fen di
oerste kaem ind séach di roupîpers ind al dat
24 folk mei hjar oenbîdich tjirjen, sei hy, " Géan
" jimme hjir wei; want it famke is naet déad,
25 " mar hja slipt;" ind hja laekken him uwt. As
nou al dat folk' weistjoerd wier, hy yngéande
26 griip hjar by di hân', ind it famke stie' op. Ind
dizze mare gong huwsriem throch di hiele krite.
27 Do Jesus dær fen dinne fjirder gong folggen
him twa blinen roppende ind sizzende, " Soane
28 " Davids ! Erbarmje jou oer uws." Ind as hy

- yn it huws gien wier kamen di blinen op him ta,
 ind Jesus sei tsjin hjar, "Léauwe jimme dat ik
 "dat dwaen ken?" "Ja, héare," seinen hja
 29 tsjin him. Do rekke hy hjar oan di éagen
 sizzende, "Jimme sciede nei jimme geleauwe;"
 30 ind hjar éagen gongen iepen. Ind Jesus het it
 hjar hird oplein sizzende, "Sjæn ta dat it nimmen
 31 "to witen komt." Mar hja wierne di doar naet
 uwt as hja habbe him throch dy hiele krite
 binéamde makke.
 32 Do dizze weigien wierne, hen, brochten hja
 ien stom man by him, dy fen ien dîwel ride
 33 waerd, ind do dy dîwel uwt him jagge wier
 spriik di stomme, hwær di scaren forsteld fen
 stienen sizzende, "Sa'n ding is er néa yn Israël
 34 "bilibbe;" mar di Farisieuwen seinen, "Hy jagget
 "di dîwels uwt throch di oerste fen di dîwels."
 35 Jesus nou reisgge al di stedden ind buórren
 yn it roun' léarendé yn hjar synagogen ind kun-
 digjende di blíde tynge fen it keningryk ind
 genæzende eltse sjéaktme ind eltse quininge.
 36 Mar hy di scaren sjænde krigge ynnich meilyen

mei hjar, omdat hja pléage waerden ind forsco-welingen wierne lyk as éarme scjippen dy nin
 37 harder hienen. Do sei hy tsjin syn léalringen,
 “ Di rispinge is gréat, mar lyts yn tal binne di
 38 “ ârbeiders. Smeek den di héar fen di rispinge,
 “ dat hy ârbeiders yn syn rispinge stjoert.”

X.

- 1 DÆROP syn tolef gesanten by him roppende het hy hjar macht jown oer di onsuwere gaesten om dy uwt to réagjen, ind om eltse sjéaktme ind eltse quininge to genæzen.
- 2 Di nammen nou fen di tolef gesanten binne dizze; di éarste, Simon, dy Petrus (stjinrotse) néamd wirdt; den Andreas, syn broar; Jacobus, di soan fen Zebedeus, ind Joannes, syn broar;
- 3 Filippus ind Bartholomeus; Thomas ind Matthéwes, di tolgærjer; Jacobus, di soan fen Al-
- 4 feus, ind Lebbeus; Simon, di Cananéer, ind Judas Iscariot, di sel’de dy him forret het.
- 5 Dizze tolef het Jesus uwtstjoerd ind hjar

oplein sizzende, " Jimme matte op *jimme* wei
" naet âslaen nei di heidenen ta, eák yn di
6 " sted fen di Samaritanen net géan, mar reisgje
" ljewwer nei di forlerne sciep fen it huws Israël.
7 " Ind ta hjar géande kundigje den sizzende, ' It
" keningryk fen di himelen is yn oantochte.'
8 " Genæs di sîken; reinigje di melaetscen; *wek di*
" *déaden*; réachje di dîwels uwt. Jimme hawwe
9 " it foár néat krige, jouw it foár néat. Siikje
" om nin goud, nin sulwer, nin koper yn jimme
10 " gullen; eák om nin reissek, nin twa baittsjes,
" nin scuón, nin gongelstokken. Want ien
11 " ârbeidjer is syn kost wurdich. Ind yn hokker
" sted oaf buórren jimme komme tantje hwa dær
" yn wurdich is, ind bljouw by him ta't jimme dy
12 " pléats wer uwtgéane. Ind as *jimme* yn dat
13 " huws komme sa winskje it di seine. As dat
" nou ien wurdich huws is sa komme jimme
" frede dær oer; mar as it onwurdich is sa kere
14 " jimme frede nei jimme to bek. Ind sa hwa
" jimme naet opnint ind eák net harket nei
" jimme warden, sa scille jimme dat huws oaf dy

- “ sted uwtegande it stoaf fen jimme fuótten
15 “ scodje. Siker sonk sizz’ ik jimme, it scil di
“ kritten fen Sodom ind Gomorra yn di dei fen it
16 “ oardiel makkeliker âgéan as dy sted. Hen, ik
“ stjoer jimme as scippen midz yn di wolwen ;
“ wæs den hoedend as di slangen ind gol as di
17 “ douwen. Mar wachtje jimme foár di minscen ;
“ want hja scille jimme opbringe by di warstallen
18 “ ind jimme giselje yn hjar synagogen. Ind
“ jimme scille om my foár di stedhálders ind di
“ keingen fierd wirde hjar ind di næsjes onder
19 “ hjar ta ien getugenisse. Mar as hja jimme
“ opbringe den matte jimme jimme naet bi-
“ kroadje, ho ind hwat jimme sprekke scille ;
“ want it scil jimme yn dy selfde oere ynjown
20 “ wirde. Want jimme binne it naet dy sprekke,
“ mar di gaest fen jimme heit yn jimme sprekt.
21 “ Ind di broar scil di broar oerlieuwerje ter dea’,
“ ind di heit syn bern ; ind di bern scille opstéan
“ tsjin di âlders ind scille hjar di dea’ oandwaen.
22 “ Ind jimme scille fen alleman hate wirde om
“ myn namme, mar dy folháldt oan it ein ta dy

- 23 " scil bihâlden bljouwe. Mar as hja jimme
 " neisitte yn dizze sted flechtje den yn di oare.
 " Want siker sonk sizz' ik jimme, jimme hawwe
 " mei di stedden fen Israël naet âdien as di
- 24 " soane fen di minsce is komd. Di léarling is
 " naet boppe di master ind di feint eák naet
- 25 " boppe syn héar. It mat di léarling genoach
 " wæze, dat hy wirdt as syn master, ind di feint
 " as syn héar. As hja di man fen it huwsgesin
 " Beëlzebul h jitte ho folle méar den noch syn
- 26 " huwsgesin selfs. Wæs dærom naet éang foár
 " hjar. Want er is néat weistoppe hwat naet
 " bléat lein wirdt, ind neat forholen hwat naet
- 27 " witen wirde scil. Hwat ik jimme sizz' yn it
 " thsjuster kundigje dat yn it ljocht, ind hwat
 " jimme mei it éar héarre rop dat uwt op di
- 28 " thekken fen di huzen. Wæs naet éang foár
 " hjar, dy it lichem deye ind di siele naet deye
 " kenne; mar wæs ljewwer éang foár him, dy
 " siele ind lichem beide forniele ken yn di hol.
- 29 " Wirde twa mosken naet forkoft om íén peinje?
 " Ind net íén fen hjar scil op e' ierde falle buwten

- 30 " jimme heit. Ja, alle di híirren fen jimme
31 " hollen binne teld. Dærom wæs naet bang;
 " jimme binne wirdiger as ien hiele keppel
32 " mosken. Elts nou dy foár my uwtkommie scil
 " by di minscen, foár him scil ik eák uwtkomme
33 " by myn heit dy yn di himelen is. Mar hwa
 " my forsaekje scil foár di minscen, him scil ik
 " eák forsaekje foár myn heit dy yn di himelen is.
34 " Think naet dat ik komd bin om frede op ierde
 " to bringen: ik bin naet komd om frede to
35 " bringen mar it swird. Want ik bin komd om
 " di minsce op to setten tsjin syn heit, ind di
 " dochter tsjin hjar mem, ind di snoar tsjin
36 " hjar scoánmoar. Ind di huwsneaten wirde di
37 " minsce syn fynnen. Dy heit oaf mem ljéaf
 " het boppe my is my naet wirdich, ind dy
 " soan oaf dochter léaf het boppe my, is my naet
38 " wirdich. Ind hwa syn kruws naet opnint ind
39 " efter my oangiet, is my naet wirdich. Hwa
 " syn siele fynt scil hjar forlieze, ind hwa syn
40 " siele forliest om my scil hjar fine. Hwa jimme
 " oannimt nimit my oan, ind hwa my oannimt

- 41 " nimt hiun oan, dy my stjoerd het. Hwa ien
 " profeet opnimt yn di namme fen ien profeet
 " scil it léan fen ien profeet krye; hwa ien
 " rjochtfirdige opnimt yn di namme fen ien
 " rjochtfirdige, scil it léan fen ien rjochtfirdige
 42 " krye. Ind sa hwa íén fen dizze lytsen mar ien
 " glæs wetter to drinken jown het, siker sonk
 " sizz' ik jimme, syn léan scil him naet ontgéan."

XI.

- 1 DÆRNEI do Jesus dien hie' mei syn tolef
 lærlingen hjar wirk op to lizzen, barde it, dat hy
 fjirder gong om yn hjar stedden to onderwîzen
 ind to kundigjen.
 2 Joannes nou yn di finsenisse heárende di
 wirken fen Jesus stjoerde twa fen syn lærlingen
 3 nei him ta om him to sizzen, " Binne jy, dy
 " komme scoe', oaf matte wy yette ien oaren
 4 " forwachtje?" Hwær Jesus op anderde ind
 tsjin hjar sei", " Géan hinne ind boádscipje Jo-
 5 " annes, hwat jimme heáre ind sjæne. Di blinen

“ krye it sjoene wer ind di biheinden géane, di
 “ melaetscen wirde reinige, ind di doawen heáre,
 “ ind di déaden wirde wekt, ind di éarmen wirdt
 6 “ di blîde tynge kundige. Ind loksillich is hy dy
 7 “ oer my naet stroffelt.” Do dizze weigongen
 bigoan Jesus di scaren oer Joannes to sizzen,
 “ Om hwat to sjæn binne jimme nei di woastine
 “ uwtgien? Ien reid dat fen di wyn hin ind wer
 8 “ wiggelt? Mar hwat binne jimme den uwt-
 “ komd to sjæn? Ien man yn séafte side kláid?
 “ Hen, dy séafte side drage binne yn e' slotten
 9 “ fen di keningen. Mar hwærom binne jimme
 “ den uwtkomd? Om ien profeet to sjæn? Ja,
 “ sizz' ik jimme, ind eák ien dy héager stiet as ien
 10 “ profeet. Want hy is it fen hwa screaun stiet,
 “ ‘ Hen, ik stjoer myn boádsciprinner foár dyn
 “ eánsicht uwt, ind hy scil dyn wei foár dy uwt
 11 “ kléar meitse.’ Siker sonk sizz' ik jimme; dy
 “ uwt ien frommisce berne waerden dær is nin
 “ greater onder opstien as Joannes; dochs is di
 “ lytste yn it keningryk fen di himelen gréater
 12 “ as hy. Mar fen di dagen fen Joannes di

- “ doaper oaf oan nou ta wirde dær ramen fen
 “ geweld dien op it keningryk fen di himelen, ind
 “ di gysten fjirkers gripe it mei éarnskloeren wei.
 13 “ Want al di profeten ind di wet hawwe pro-
 14 “ feteárre oan Joannes ta; ind as jimme it oan-
 “ nimme wolle hy is di Elijahs dy komme scoe’.
 15 “ Hwa éaren het dy heárre. Mar by hwa scil ik
 16 “ dit scâi lykje? It is lyk oan di lytse bern,
 “ dy op di pleinen sitte ind hjar boártfeinten
 17 “ taroppe, ind sizze, ‘ Wy habbe op di fluit
 “ spile, ind jimme habbe naet dounse. Wy habbe
 “ kleilieden songen, ind jimme hawwe naet
 18 “ scriemd.’ Want Joannes is komd naet itende
 “ ind naet drinkende, ind hja seinen, ‘ Hy het ien
 19 “ dîwel yn!’ Di soan fen di minsce kaem al
 “ itende ind drinkende, ind hja sizze, ‘ Sjoch, ien
 “ fretter ind ien wynsuwper, ien stalke fen tol-
 “ gærjers ind scodden!’ Mar di wysheid wirdt
 “ rjochtfirdige throch hjar bern.”
 20 Do begoan hy di stedden, dær syn méaste
 woenderkreften yn dien waerden, forwitingen to
 dwaen, omdat hja hjar naet bikeerd hiene.

- 21 " Wé dy Chorazin ! wé dy Bethsaida ! As yn
 " Tyrus ind Sidon di woenderkreften dien wierne,
 " dy by jimmie scaed binne, hja scoenen hjar eren
 22 " yn sek ind yeske bikeerd hawwe. Mar dit sizz'
 " ik jimme, it scil Tyrus ind Sidon yn di oardiels-
 23 " dei maklikker âgéan as jimme. Ind dou,
 " Kapernaum, himelhéach biste opthild, oan di
 " hol ta scilstaet wirde. As yn Sodom di
 " woenderkræften dien wierne dy yn dy dien
 " binne, op dizze dei noch scoe' it yn wæzen
 24 " bleaun hawwe. Mar dit sizz' ik, dat it di
 " kriten fen Sodom yn di oardielsdei inakkelikker
 " âgean scil as dy."
 25 Op dy selfde tiid uterre Jesus him ind sei,
 " Ik thankje dy, heit ! héar fen di himil ind di
 " ierde ! dasthou dizze dingen foár di wîzen ind
 " di biwitenscripten forholen heste, ind hest' hjar
 26 " foár di bernkes bléat lein. Ja, heit ; want sa
 27 " wier it wolbihéagen by dy. Alle dingen binne
 " my oerjown fen myn heit, ind nimmen kent di
 " soan as di heit, ind nimmen kent di heit as di
 28 " soan, ind hwa it di soan ontdekke wol. Kom

- “allegeárre ta my, dy wirch ind biswierd binne,
 29 “ind ik scil jimme ræst jaen. Nim myn jok op
 “jimme, ind léar fen my, dat ik sæftsinnich ind
 30 “dimmen fen herte bin. Want myn jok is sæft
 “ind myn pak is licht.”

XII.

- 1 OM dy tiid gong Jesus op ien Sabbathdei throch
 ien stik noat; nou hienen synlearlingen hoenger
 2 ind bigoanen ieren to ploaitsen ind to iten. Di
 Farisieuwen dit sjænde seinen tsjin him, “Sjoch,
 “jins discipels dogge hwat hja op ien sabbath naet
 3 “dwaen meye.” Mar hy sei tsjin hjar, “Habbe
 “jimme naet læzen, hwat David die’, do hy ind
 4 “dy mei him wierne hoenger krigen? Ho hy yn
 “it huws Goads gien is ind di tambankbréaen
 “opiten het, dy hy sa min as dy mei him wierne
 5 “ite mochten, mar di prêsters allinne wol. Oaf
 “habbe jimme naet yn di wet læzen, dat di
 “prêsters di sabbath yn di tempel sceine ind
 6 “lykwol onscildich binne? Mar ik sizz’ jimme,

- “ dat hjir hwette gréaters as di tempel foár jimme
 7 “ stiet. Mar as jimme witen hiene hwat it is,
 “ ‘ Ik wol barmhertigheid ind nin offerhande ;’
 “ jimme scoene di onscildige naet oerdield hawwe.
 8 “ Want di soan fen di minsce is héar fen di
 “ sabbath.””
- 9 Jesus nou dærwei ind fjirder géande kaem yn
 10 hjar synagoge; ind hen, dær wier ien man, dy ien
 forthoárre hân’ hie’, ind hja fréaggen him ind
 seinen, “ Stiet it fry om op sabbathdagen to
 “ genæzen ? ” *om ien biscildigung tsjin him to*
 11 *finen.* Hy nou sei tsjin hjar, “ Hwat man is dær
 “ onder jimme, dy ien inkel sciep het, ind as dat
 “ op ien sabbathdei yn ien féart falt, naet tataeste
 12 “ ind it dær uwtthille scil ? Ind ho héach stiet
 “ ien minsce naet boppe it sciep ? Sameye men
 13 “ op sabbathdagen eák goeddwaen.” Do sei hy
 tsjin di man, “ Stek dyn hân’ uwt ; ” ind hy stiik
 hjar uwt, ind hja waerd krekt sa geef as di oare.
 14 Di Farisieuwen dær op ta it huws uwtgéande
 bileinen rie’ tsjin him, ho hja him deye scoenen.
 15 Do Jesus dat fornaem is hy dær weitein, ind

hiele scaren folggen him, ind hi genæsde hjar alle-
 16 geárre, mar hy lei hjar mei hirde warden op, dat hja
 17 him naet ruchtber meitse scoenen; dat neikomme
 scoe', hwat spritsen is throch Jesajas, di profeet,
 18 sizzende, "Sjoch, myn feint, dy ik ta my naem,
 " myn léafing, dær myn siele hjar lust oan het: ik
 " scil myn gaest op him sette, ind hy scil myn
 19 " léar di heidenen forkundigje. Hy scil naet
 " iggewjerje ind naet geye; nimmen scil syn
 20 " stimme eák op di strijtte heárre. Hy scil it
 " kniesde reid naet brekke; it rijkjende pichke
 " naet uwtdompe, ta hy di léare wech-inde-weér
 21 " mei seinepreal uwtspraet het. Ind sa scille di
 " heidnen yn syn namme hoapje."
 22 Do waerd dær ien by him brocht, dy fen ien
 quéade gaest rideń beide blyn' ind doaf wier, ind
 hy holp him, sa dat di stomme wer spriik ind
 23 séach. Ind al di scaren stienen forsteld ind
 24 seinen, "Is dit Davids soane naet?" Mar di
 Farisieuwen dit heárende seinen, "Hy jagget di
 " dîwels naet uwt as throch Beëlzebul, it haed fen
 25 " di dîwels." Mar hy hjar uwtfynsels kennende sei

tsjin hjar, " Elts keningryk, dat tsjin himsel's
 " fordield is, fornietl him sel's, ind eltse sted oaf
 " huws, dat tsjin him sel's fordield is, scil him
 26 " naet stéande hálde. As den di satan di satan
 " bant den stiet hy tsjin him sel's. Ho scil syn
 27 " ryk him den stéande hálde? Ind as ik throch
 " Beëlzebul di dîwels ban, throch hwa banne
 " jimme soánnen hjar den? Dy scille dærom
 28 " jimme rjochters wæze. Mar as ik throch Goads
 " gaest di dîwels ban den is it keningryk Goads
 29 " ta jimme komd. Oaf ho ken immen yn it huws
 " fen ien wriggert komme ind syn huwsrie' stelle,
 " as hy di wriggert foároaf naet boun het? Want
 30 " den ken hy syn huws bistelle. Hwa naet mei
 " my is is tsjin my, ind hwa naet mei my gæret
 31 " dy forquistet. Dærom sizz' ik jimme, eltse
 " suwne ind laster scil di minsceñ forjown wirde,
 " mar di laster tsjin di gaest scil di minsceñ naet
 32 " forjown wirde. Ind as immen ien wird sprekt
 " tsjin di soan fen di minsceñ, dat scil him forjown
 " wirde, mar sa hwa sprekt tsjin di hillige gaest,
 " dat scil him like min yn dizze as yn di

- 33 " takommenne ieu forjown wirde. Jimme matte,
 " oaf oannimme dat di béam goed ind di frucht
 " goed is, oaf oannimme dat di béam ondoagensk
 " ind di frucht ondoagensk is: want uwt di
- 34 " frucht wirdt di béam kend. Slangenbrod! ho
 " kenne jimme goede dingen sprekke, dær jimme
 " selme ondoagensk binne? Want hwær it hert
- 35 " fen oerrint dær sprekt di muwle fen. Di goede
 " minsce hellet uwt di goede scat fen it hert
 " goede dingen foár di thried, ind di forkeerde
 " minsce hellet uwt di forkeerde scat forkeerde
- 36 " dingen foár di thried. Mar ik sizz' jimme, dat
 " di minsce fen elts oenfoech wird, dat hy spritsen
 " het, yn di dei fen it oárdiel rekkenscip dwaen
- 37 " scil. Want uwt dyn worden scilstste rjocht-
 " firdige ind uwt dyn worden scilsthou eák
 " oerdiel wirde."
- 38 Do bigoanen jinnige fen di scruftgeléarden
 ind di Farisieuwen mei him to praten sizzende,
 " Master, wy woenen wol ien woenderteiken fen
- 39 " jou sjæn." Mar hy anderde ind sei tsjin hjar,
 " It ondoagensce ind oerhuórrige scâi fréaget om

- “ ien woenderteiken, ind hjar scil nin oar teiken
“ jown wirde as it teiken fen Jonas di profeet.
40 “ Want lyk as Jonas thrye dagen ind thrye
“ nachten yn di béalch fen di walfisk wier, sa scil
“ di soan fen di minsce thrye dagen ind thrye
41 “ nachten yn it hert fen di ierde wæze. Di
“ mannen fen Ninive scille yn it oardiel opstéan
“ mei dit scái ind hja scille it oerdielje: hja
“ ommers hawwe hjar bikeerd op it preekjen fen
42 “ Jonas, ind, hen, mear as Jonas is hjir. Di
“ keninginne fen it suwden scil yn it oardiel mei
“ dit geslacht opstéan ind it oerdielje, want hja is
“ fen di uwteinen fen di ierde komd om di
“ wysheid fen Salomon to heárren, ind hen, méar
43 “ as Salomon is hjir. As di onsuwere gaest uwt
“ di minsce gien is dornt hy om yn thoárre
44 “ fjilden siikjende ræst, ind hy fyt hjar net. Den
“ seit hy, ‘Ik scil weromgéan yn myn huws dær
“ ik uwtgien bin; ind kommende fyt hy it
45 “ leech, scjinmakke ind oppronke. Den giet hy
“ wei ind bringt sawn oare gaesten mei noch
“ ondoagenscer as hy sel's, ind yngéande weinje

“ hja dære; ind it læste fen dy man is minder
 “ as it éarste. Sa scil it eák mei dit ondoagensce
 “ scâi géan.”

- 46 Do er noch spriik mei di scaren, hen, syn
 mem ind broárren stienen buwten di kring ind
 47 woenen him to wird komme. Do sei immen tsjin
 him, “ Hen, jins mem ind broárren stéane dær
 48 “ buwten ind siikje jou to sprekken.” Mar hy
 anderjende spriik tsjin him, dy it sei, “ Hwa is
 49 “ myn mem, ind hwa binne myn broárren?” Ind
 hy syn hân’ uwtstekkende oer syn léarlingen
 spriik, “ Sjoch dær myn mem ind myn broárren :
 50 “ want sa hwa it hjitten docht fen myn heit dy
 “ yn di himelen is, dy is myn broar, ind sister,
 “ ind mem.”

XIII.

- 1 JESUS yn dy tiid ris uwt huws géande gong
 2 sitten by di séaswâl; ind gréate héapen folk
 scoállen om him hinne, sa dat hy yn ien fartuech
 stapte ind dær sitten gong, ind di hiele scare
 3 stie' op di seaswâl. Hy nou spriik ien bulte tsjin

- 4 hjar yn likenissen, sizzende, “Hen, ien sjidjer
 “ gong uwt om to sjidjen ; ind as hy sjidde foel
 “ ien party fen it sied by di wei, ind di fuwgels
 5 “ kamen ind ieten dat op. Ind ien party oar
 “ foel op stjinnige pléatsen, hwære it naet folle
 “ ierde hie’ ; ind it gong mei ien amery op, omdat
 6 “ it nin djipte fen ierde hie’, mar as di sinne
 “ opkomd wier sa is it forbarnd, ind omdat it
 7 “ nin wirtel hie’ is it forthoárre. Ind ien party
 “ oar foel yn di thoárnen, ind di thoárnen
 8 “ woechsen op ind smoarden it. Mar ien party
 “ oar foel yn di goede ierde ind joech frucht, dat
 “ iene hoendert-, dat oare tsantich-, ind dat oare
 9 “ thritich-fáld. Hwa éaren hat om to heárren,
 “ di harkje !”
- 10 Di léarlingen him dærop oanrinnende seinen,
 “ Hwærom sprekke jy tsjin hjar yn likenissen ?”
- 11 Hy nou anderjende sei tsjin hjar, “ Omdat it
 “ jimme jown is di geheimnissen fen it kenengryk
 “ fen di himelen yn to sjæn, mar hjar is dat net
- 12 “ jown. Want hwa hat dy scil jown wirde, ind
 “ hy scil oerfloed habbe ; mar hwa naet hat fen

- 13 " him scil nomd wirde eák hwat hy hat. Dærom
 " sprek ik yn likenissen tsjin hjar, omdat hja
 " sjænde naet sjæne ind heárrende naet heárre ofte
- 14 " forstéane. Mei hjar komt den di foársizzinge fen
 " Jesaijas nei as hy sprekt, ' Mei jimme éaren
 " scille jimme it heáre ind dochs naet forstéan, ind
 " sjænde scille jimme sjæn, mar it naet mierk
- 15 " bite. Want it hert fen dit folk is doafhuwdich
 " werden, ind mei di éaren binne hja hirdheárrich
 " werden, ind hjar éagen hawwe hja taknypt, dat
 " hja altemets mei di éagen naet sjæn mochten
 " ind mei di éaren heárre, ind mei it herte
 " forstéan, ind hja hjar bikeerje, ind ik hjar
- 16 " genæzje.' Mar jimme éagen binne sillich
 " omdat hja sjæne, ind jimme éaren omdat
- 17 " hja heárre. Siker sonk sizz' ik jimme, dat
 " ien bulte profeten ind rjochtfirdigen fírke
 " habbe om to scoagjen, hwat jimme loakje, ind
 " hja hawwe it naet sjoen; ind om to heárren
 " hwat jimme heárre, ind hja hawwe it naet
- 18 " heárd. Jimme nou harkje oer di likenis fen di
- 19 " sjidjer. Sa hwa den it wird fen it keningryk

- “ heárt ind it naet forstiet, di quéade komt ind
 20 “ scuórt it sjidde wer uwt syn hert wei. Dat is
 “ hy, dy lâns di wei sjiddet. Hwa op stjinnige
 “ pléatsen bisjidde is, dat is hy, dy it wird heárt
 21 “ ind it rimpfen mei blydscip oannimt ; lykwol het
 “ it nin wirtel scetten ind it is mar foár ien tiid ;
 “ want as dær fordrukkinge oaf forfolginge kommt
 22 “ om it wird, stjit hy him dær anstons oan. Dy
 “ yn di stikels bisjidde waerd dat is hy, dy it
 “ wird heárt, mar di soárgen fen di wrâld ind di
 “ forlieding fen di rykdom smoart it wird, ind it
 23 “ wirdt geld. Dy dærtsjin op bæste groun
 “ bisjidde waerd, dat is hy, dy it wird heárt ind
 “ it forstiet ; sa'n ien jouwt frucht ind draecht, di
 “ iene hoendert-, di oare tsextich-, ind wer ien
 “ oaren thritich-fâld.”
 24 Hy hat hjar ien oare likenisse foárlein
 sizzende, “ It keiningryk fen di himelen is lyk
 “ ien man, dy bæst sied sjiddet op syn lân ;
 25 “ mar wylst di lju' sliepe kommt syn fynne ind
 “ sjiddet onkruwd midz yn di hweet ind hy slôep
 26 “ wei. Do nou it graen bloide ind frucht bigoan

- “ to setten kaem it onkruwd eák foár di thried.
- 27 “ Di feinten den nei di huwsmán géande seinen
“ him, ‘ Héar, hawwe jy nin bæst sied op jins lân’
“ sjidde? Hwære hat it nou dat onkruwd wei?
- 28 “ Dær hy hjar op sei, ‘ Dat het ien fyánnich man
“ dien.’ Do fréaggen hja him, ‘ Wolle jy eák dat
- 29 “ wy hinnégéane ind it by eltsoar helje?’ Hy
“ sei, ‘ Né; want it onkruwd by ienoár heljende
“ scoene jimme di hweet licht mei uwtluwke.
- 30 “ Lit it beide mei eltsoar opwaexje oan di risptiid
“ ta; ind yn di risptiid scil ik tsjin di sichters
“ sizze, gærje nou éarst it onkruwd by ienoár,
“ ind bynn’ it yn bosken om it to forbarnen, mar
“ ryd di hweet op ien héap yn di scuórre.’
- 31 Noch lei hy hjar ien oare likenisse foár: “ It
“ keningryk fen di himelen is lyk ien mosterd-
“ sjidke, dat ien man nimt ind sjiddet yn syn
- 32 “ groun. Dat nou is lytser as alle sjidden, mar as
“ it opscetten is is it gréater as alle grienten ind
“ it wirdt ien béam, dær di fuwgels fen di himel
“ op tafléane ind yn syn tuwken næstelje hja.”
- 33 Noch sei hy hjar ien oare likenisse, “ It kening-

“ ryk fen di himelen is lyk ien stik soerdâi, dat
 “ ien wiif naem ind bekniip it yn thrye lepsens
 “ moal ta it allehiel trochsuórre wier.”

- 34 Dat spriik Jesus allegeárre yn likenissen tsjin
 di scaren, ind sonder likenissen spriik hy néat
 tsjin hjar, dat it sizzen fen di profeet neikomme
 35 scoe' as hy sprekt, “ Ik scil myn muwle mei
 “ likenissen iepenje: ik scil uwtbringe hwat fen
 “ di foendeárringe fen di wrâld forholen wier.”
- 36 Do liet Jesus di scaren geán ind hy stôep yn
 huws. Mar di léarlingen kamen by him sizzende,
 “ Lizz' uws di likenisse fen it onkruwd op it
 37 “ boulân' uwt.” Ind hy anderjende sei tsjin hjar,
 “ Dy dat bæste sied sjiddet is di soan fen di
 38 “ minsce. It boulân' is di wrâld. Dat bæste
 “ sied binne di soánnen fen it keningryk. It
 39 “ onkruwd binne di soánnen fen di quéade, ind
 “ di fynne, dy it sjiddet, is di dîwel. Di risptiid
 “ is it einbislut fen di wrâld. Di sichters binne
 40 “ di ingels. Lyk as nou it onkruwd by eltsoar
 “ helle ind mei fjoer forbarnd wirdt, sa scil it
 41 “ cák wæze by it uwtein' fen di wrâld. Di soan

- “ fen di minsce stjoert syn ingels uwt, ind hja
 “ scille alle fortokkers ta it quea’, ind dy quea’
 42 “ dwane, uwt syn keningryk by eltsoár swylje ind
 “ dy yn di uwn mei fjoer smite. Dær scil wæze
 43 “ gekryt ind knarsinge fen di toskan. Den scille
 “ dy rjochtfirdigen lyk as di sinne uwtsitterje
 “ yn it ryk fen hjar heit. Dy éaren het *om to*
 44 “ *heárren* dy heárr. It keningryk fen di himelen
 “ is lyk ien scat dy weistoppe is yn ien stik lân,
 “ dy immen fynt ind forholen hâldt; ind fen
 “ blydscip giet hy wei, forkéapet al hwat hy het
 45 “ ind kéapet dat stik lân. Alwer is it keningryk
 “ fen di himelen lyk ien kjepman, dy sîket om
 46 “ fine pearls, ind dy íén finende fen di heachste
 “ wirde al forkéapet hwat hy hat ind dy pearel
 47 “ kéapet. Alwerom is it keningryk fen di
 “ himelen lyk’ as ien seine, dy yn séa uwtsmiten
 “ wirdt ind fen ålderlei soarte by ienoár hellet,
 48 “ mar dy, as hja folroun is, di fiskers op it lân’
 “ slypje ind sitten géande er di goede fisken uwt-
 “ sciftje ind yn di binnen dwane, mar di kattefisk
 49 “ wye hja wei. Sa scil it wæze by it uwtein fen

“ di wrâld. Di ingels scille komme ind sciftje
 “ di ondoagensce uwt it midden fen di rjocht-
 50 “ firdigen, ind wye hjar yn di uwn mei fjoer.
 “ Dær scil wæze gescriem ind knersinge fen di
 51 “ toskan.” *Jesus sei tsjin hjar,* “ Forstéane
 “ jimme dat allegéarre?” hwærrop hja seinen,
 52 “ Ja, *Heare.*” Ind hy sei tsjin hjar, “ Elts
 “ scruftkindige, dy léard het foár it keningryk
 “ fen di himelen, is lyk ien huwsbaes, dy âld ind
 “ ny uwt syn spyskéamer foár den dei hellet.”
 53 It barde nou, as Jesus dizze likenissen ten
 54 ein’ hie’, dat hy dær weigong; ind kommende
 yn syn âlders sted léarde hy hjar yn hjar
 synagogen, sa dat it hjar binydde ind hja
 seinen, “ Hwære het dizze dy wysheid ind dy
 55 “ woenderkreften fen dinne? Is hy naet di soan
 “ fen di timmerman, ind h jit syn mem net Marya,
 “ ind syn broárren naet Jacobus ind Joseph ind
 56 “ Simon ind Judas? Ind syn sisters binne
 “ dy allegéarre naet onder uws? Hwær fen is
 57 “ dizze den dat alles oanwâid?” Ind hja séagen
 him mei scéane éagen oan; mar Jesus sei tsjin

hjar, "Ien profeet is néarne hosk as yn syn eigen
 58 "lân' ind huws." Ind om hjar wanléauwe het
 hy dær nin bulte woenderkreften dien.

XIV.

1 OM dy tiid hinne heárde Herodes, dy fjouwer-
 2 foárst, di mare fen Jesus, ind hy sei tsjin syn
 hoawelingen, "Dat is Joännes, di doaper! Hy is
 " wekke uwt di déaden, ind dærom wirkje dizze
 3 " woenderkreften yn him." Herodes ommers hie'
 hinnen aan Joännes slain ind him knewelle yn di
 finsenisse om Herodias, it wiif fen syn broar
 4 *Filippus*. Joännes ommers hie' tsjin him sein,
 5 "It stiet jou net fry hjar to hawwen." Ind fen
 sins om him fen kant to holpjén doárste hy naet
 6 om it folk, dat him foár ien profeet houde. Mar
 do di jirdei fen Herodes fierd waerd dounsse di
 dochter fen Herodias yn it midden, ind Herodes
 7 hie' nocht oan hjar, hwærom hy hjar mei ien eed
 tasci, dat hy hjar al jaen scoe', hwat hja eák
 8 éaskke. Hja nou, dy it foároaf fen hjar mem

- ynstitsen wier, sei, "Jouw my hjir di holle fen
 9 " Joännes di doaper op ien itenspanne." Di
 kening nou bisauwwe, mar om di éden ind it
 selscip, dat mei iet, h jitte hy om it hjar to jaen,
 10 ind er ien op âstjoerende liet hy Joännes yn di
 11 finsenisse onthaden. Ind di holle fen him waerd
 op ien itenspanne brocht ind oan di faem jown.
 12 Syn l éarlingen nou dær op takommende namen it
 lyk wei ind bidobben it ; ind hja gongen hinne
 13 ind brochten er Jesus tynge fen. Mar Jesus dat
 heárrende gong dær mei ien fartuech wei nei ien
 oenbiwenne oarde yn syn jinlikheid. Ind di scaren
 dat heárrende binne him uwt di stedden to foet
 folge.
 14 Do Jesus dærnei foár den dach kaem séach
 hy ien gréate scare ind krigge ynnerlik meilyen
 mei hjar ind genæsde di kerbintigen onder hjar.
 15 Do it begoan to jounjen kamen syn l éarlingen by
 him sizzende, " Yn dizze krite wenje nin minsken,
 " ind di uwre is al forroun ; lit it folk dærom
 " g éan, dat hja yn di bu órren g éane om item foár
 16 " hjar to kéapjen." Mar Jesus sci tsjin hjar, " It

- “ is naet nedich dat hja weigéane ; jouw jimme
 17 “ hjar to iten.” Mar hja seinen tsjin him, “ Wy
 “ hawwe hjir néat as fiif breaën ind twa fisken.”
 18 Ind hy sei, “ Bring my dy hjir.” Ind do hy it
 19 folk hjitten hie’ om op it gærs sitten to géan,
 naem hy dy fiif bréaën ind dy twa fisken, ind
 opsjænde nei di himel seynde hy ; ind do hy di
 bréaën britsen hie’ joech hy dy oan di léarlingen,
 20 ind di léarlingen oan di scaren. Ind hja ieten
 allegeárre ind krigen hjar biderf, ind di oer-
 scettene brokken, tolef kuórrenfol, namen hja
 21 wei. Dy dær iten hienen wierne yn tal sa
 hwat fifthuwzen manlju’ buwten di froulju’ ind
 di bern.
 22 Fuórt nou dærop stie’ hy syn léarlingen oan
 om oan boart to géan ind foáruwt nei di oare wâl
 to farren ; hy scoe’ onderwiles di scaren uwt
 23 eltsoar géan litte. Do er nou dy scaren uwt
 eltsoar géan litten hie’ kléau hy op di berch om
 yn syn jinlichkeit to bidden, ind do dy joun fallen
 24 wier siet er dær allinne. It scip, al midden yn
 séa, waerd danich fen di wéagen tanteárre ; want

25 it hie' yn di wyn'. Mar om di fjirde wacht fen
di nacht hinne kaem hy kuyerjende op di sea by
26 hjar. Ind di léarlingen him op séa sjænde
omkuyerjen wierne wakkere forheerd ind seinen,
“ It is ien scynsel.” Ind hja lieten ien gjalp fen
27 scrik. Mar Jesus spriik hjar anstons ta ind sei,
“ Wæs goed to moede; ik bin it; wæs naet
28 “ éang.” Petrus nou him anderjende sei, “ Héare,
“ as jy it binne, hjit den dat ik op di wéagen ta
29 “ jou kom.” Ind Jesus sei, “ Kom !” Ind
Petrus uwt it scip stappende kuyerde op di
30 wéagen om by Jesus to kommen. Mar sjænde di
hirde wyn' waerd hy éang, ind sa as hy bigoan
to sinken roap hy luwd, “ Héare, holpje my.”
31 Ind Jesus anstons syn hân tarikkende griip him
ind sei tsjin him, “ Lytstrouwjende ! Hwærom
32 “ waerdsthous twifelmoedich ? ” Ind do hja yn it
33 scip stôepene gong di wyn' lizzen. Mar hja dy
yn it scip wierne gongen hinne ind foelen mei it
eánsicht foár him op di groun' sizzende, “ Jy
“ binne yn wjirheid Goads soan.”
34 Do hja nou oerféarn wierne kamen hja yn di

35 sted Gennesaret, ind di ljouwe fen dy pléats dat
 oan di wyt kommende habbe er yn di omlizzende
 kritten oeral tynge fen stjoerd, dy dærop alle
 36 kerbintigen ind siken ta him brochten, ind him
 béanen, dat hja allinne mar di stems fen syn
 tabbert oanreitse mochten ; sa hwa er nou oan
 roarden betterren.

XV.

1 DO kamen di scruftgelearden ind Farisieuwen
 2 fen Jeruzalem by Jesus sizzende, “ Hwærom
 “ oertredde jins léarlingen di ynstellingen fen di
 “ ålden ? Want hja grobbelje hjar hanner net as
 3 “ hja ien stik bréa’ ite.” Mar hy anderde ind sei
 hjar, “ Ind hwærom oertredde jimme it gebod fen
 4 “ God om jimme eigene ynstelling ? Want God
 “ het spritsen, ‘ Earje dyn heit ind mem,’ ind
 “ noch’ ris, ‘ Hwa heit oaf mem forflokdy stjeárre
 5 “ di déad.’ Mar jimme sizze, ‘ Hwasthou fen my
 “ winne scoeste wæzz’ ien timpelgifte,’ ind hy scil
 6 “ syn heit ind syn mem naet éarje. Ind sa habbe
 7 “ jimme it gebod fen God to njette dien. Scyn-

- 6 “ hilligen ! Jesajas het it moai fen jimme pro-
 8 “ feteárre sizzende, ‘ Dit folk éaret my mei di
 “ lippen, mar hjar hert hâldt him fier fen my.
 9 “ Mar it is forgeefs, dat hja my foréarje, ind wiles
 “ léaringen léare, dat ynstellingen fen minsken
 10 “ binne.” Dær op di scaren ta him roppende
 11 sei hy, “ Heár ind forstéan ! Hwat di muwle
 “ yngiet ontreinicht di minsce naet, mar hwat di
 12 “ muwle uwtgiet dat ontreinicht him.” Do kamen
 syn léarlingen by him ind seinen, “ Wite jy wol
 “ dat di Farisieuwen op it héárren fen jins wirden
 13 “ danich ergerd binne ? ” Mar hy anderde hjar
 ind sei, “ Eltse plant, dy myn himelsce heit naet
 14 “ plante het, scil roid wirde. Lit hjar bljouwe.
 “ It binne bline lieders fen di blinen ; mar as
 “ di blinen di blinen liede truwzelje hja beide yn
 15 “ di sléat.” Petrus dær op it wird fetjende sei
 tsjin him, “ Lizz’ uws dy likenisse erris uwt.”
 16 Hy sei, “ Binne jimme eák noch sa onbigripelik ?
 17 “ Bigripe jimme naet, dat alles hwat di muwle
 “ yngiet, nei it liif tsjocht ind op it huwske lege
 18 “ wirdt ? Mar hwat di muwle uwtgiet komt

- “ uwt it herte op, ind dat makket di minsce
 19 “ onhuer. Want uwt it herte komme op tsjoede
 “ uwtfynsels, deáslaggen, oerhoer, huórkery,
 20 “ thjeafsten, falsce tugenissen, lasteringen. Dy
 “ binne it dy di minsce smoárch meitse, mar mei
 “ hanner to iten, dy net grobbele binne, dat
 “ makket di minsce naet smoárch.”
 21 Jesus den dær weigéande is nei di oarden fen
 22 Tyrus ind Sidon tein. Ind hen, ien Kanansk wiif
 uwt dy kriten kommende jammerre *him tsjin*
 sizzende, “ Héare, Davids soane, erbarmje jou o'er
 “ my. Myn dochter wirdt onhjirmlik rideñ fen
 23 “ ien quéade gaest.” Mar hy anderde hjar nin
 wird. Syn léarlingen nou by him kommende
 stienien him oan sizzende, “ Meitse jou fen hjar
 • 24 “ oaf; hja guwlt uws efter nei.” Mar hy
 anderde ind sei, “ Ik bin naet uwtstjoerd as nei
 25 “ di forlerne sciep fen it huws Israëls.” Mar hja
 him bykommende foel op it eánsicht foár him del
 26 ind sei, “ Héare, holpje my!” Dær hy op
 anderde ind sei, “ Men meye di bern it bréa' naet
 27 “ onthálde ind wye it foár di hontsjes.” “ Dat is

- “ sa, héare,” sei hja wer, “ mar di hontsjes ite
 “ eák fen di kromkes, dy fen di tafel fen hjar
 28 “ bazen falle.” Do anderde Jesus ind sei hjar,
 “ O wiif, gréat is dyn geléauwe : dy barre hwas-
 “ thou sa jern woe’ste !” Ind fen dy uwre oaf
 oan wier hjar dochter better.
- 29 Ind Jesus dær weigéande kaem by di séa fen
 Galilea ind kliuwende op ien héage therp gong hy
 30 dær sitten. Ind gréate fleten folk kamen ta him
 by hjar habbende manken, stommen, blinen,
 lammen, ind soks ien bulte oaren, ind hja leinen
 hjar foár syn fuótten del. Hy nou makke hjar
 31 better, sa dat it folk forsteld stoe’ sjænde di
 stommen sprekken, di lammen mei friske lea’ ind
 di manken rjochtgéande ind di blinen sjænde.
 Hja forhéarlikken eák di God Israëls.
- 32 Mar Jesus synlearlingen by him roppende sei
 tsjin hjar, “ Ik haw ynnerlik meilyen mei dat folk,
 “ dy nou al sont thrye dagen by my bljouwe ind
 “ net to iten hawwe. Om hjar nou nochteren
 “ géan to litten sa wol ik naect; want den falle
 33 “ hja noch flou onder weis.” *Syn* léarlingen

lykwol seinen tsjin him, “ Hwær krye wy yn ien
 “ oenbewenne pléats sa folle bréaën fen dinne,
 “ dat wy sa'n gréate scare hjar biderf jaen
 34 “ kenne ? ” Hwærop Jesus tsjin hjar sei, “ Ho
 “ folle breaën hawwe jimme ? ” Hja seinen sawn
 35 ind ien mannich fiskjes. Do h jitte hy di scaren
 36 op di groun del to fallen, ind di sáwn breaën ind
 di fisken nimmende seynde hy se, ind briik se, ind
 joechse oan di léarlingen, ind di léarlingen wer
 37 oan di scaren. Ind hja ieten allegeárre ind
 krígen hjar biderf, ind fen di oerbleaune biten
 ind brokken namen hja sawn folle kuórren mei.
 38 Dy dær ieten wierne yn tal fjonwer-thuwzen
 39 manlu' buwten di froulju' ind bern. Ind do hy di
 scaren géan litten hie' stoep hy yn it scip ind
 kaem yn di kríten fen Magdala.

XVI.

1 DÆRNEI di Farisieuwen ind Sadducieuwen
 kommende om him to tantjen freaggen him, dat
 hy hjar ien woenderteiken aan di himel sjæn litte

- 2 scoe'. Mar Jesus anderde ind sei, " As it jounet
 " sizze jimme, moai waer; want di loft is réad."
- 3 " Ind moárns-ier is it, Hjoed min waer; daer is
 " sa'n oenwarich réad oan di loft. Ho di loft him
 " oanjouwt wite jimme wol to onderscieden, mar
- 4 " di teikens fen di tiden naet. It ondoagensce
 " ind oerhuórrige scâi fréaget om ien woender-
 " teiken, ind dær scil hjar nin oar teiken jown
 " wirde as it teiken fen Jonas di profeet."
- Dærmei hjar forlittende gong hy syn wei.
- 5 Do nou syn léarlingen oan di oare wâl kamen
 hienen hja forgotten breaën mei to nimmen.
- 6 Jesus nou sei tsjin hjar, " Sjæn ta ind wachtje
 " jimme foár it soerdâi fen di Farisieuwen ind
- 7 " Sadducieuwen." Mar hja riddeneárren onder
 ienoár sizzende, " Wy habbe nin breaën mei-
- 8 " nomd." Ind Jesus dat mierkende sei, " Hwat
 " riddeneárje jimme onder ienoár, lytstrouwige,
- 9 " dat jimme nin bréaën meinomd habbe? Think
 " jimme den nearnze om? oaf huwget it jimme naet
 " fen di fiif bréaën foár di fifthuwzen man, ind ho
 " folle kuórfollen jimme noch meinomd hawwe?

- 10 " Oaf fen di sawn bréaën foár di fjouwerthuwzen
 " man, ind ho folle itenskuórfollen jimme mei-
- 11 " nomd hawwe? Bigripe jimme dan naet, dat ik
 " naet tsjin jimme spriik oer di breaën? Ik sei
 " om jimme to wachtjen foár it soerdâi fen di
- 12 " Farisieuwen ind di Sadducieuwen." Do bi-
 grípen hja dat hy naet sein hie' om hjar to
 wachtjen foár it soerdâi fen di breaën, mar foár di
 léare fen di Farisieuwen ind Sadducieuwen.
- 13 Jesus dærop kommende yn di streken fen
 Filippi-Cæsarea freagge syn lærlingen sizzende,
 " Hwa sizze di ljoue dat di soan fen di minsce
- 14 " is?" Hwærop hja anderden, " Jinnige sizze
 " fen Joannes di doaper, oaren fen Elijas, oaren
- 15 " wer fen Jeremijas oaf ien fen di profeten." Hy
 sei tsjin hjar, " Mar hwa sizze jimme dat ik bin?"
- 16 Simon Petrus nou anderde ind sei, " Jy binne di
- 17 " Christus, di sóan fen di libbende God." Hwærop
 Jesus anderjende tsjin him sei, " Loksillich
 " bisthou, Simon Bar-jona! Want flæsk ind
 " bloed het dy dat naet ynjown, mar myn heit dy
- 18 " 't yn di himelen is. Eák sizz' ik dy dasthou

- “ biste Petrus (stjinrotse) ind op dy stjinrotse
 “ scil ik myn gemeinte bouwje, dat di doárren
 19 “ fen di hol hijar naet oermasterje kenne. Ind ik
 “ scil dy di kâyen fen it kenningryk fen di himelen
 “ jaen, ind hwasthou bine scilsté op ierde dat scil
 “ boun wæze yn di himelen : ind hwasthou los-
 “ makkeste op ierde dat scil losmakke wæze yn di
 20 “ himelen.” Do het hy it syn léarlingen forbéan
 om it nimmen to sizzen, dat hy *Jesus* di Christus wier.
 21 Fen dy uwre oan bigoan Jesus syn léarlingen
 uwttoduedjen dat hy nei Jeruzalem ta moast ind
 folle lye fen di áldermans ind haedprésters ind
 scruftgeléarden, ind déad makke wirde, ind op di
 22 thredde dei wer opstéan. Dær op Petrus him
 eármkjende bekibbe ind sei, “ Wæzz’ jou selfs
 “ genedich, héar ! Dat mat jou néa oerkomme.”
 23 Mar hy oars wirdende sei tsjin Petrus, “ Scéar dy
 “ fen my, forlieder ! Dou biste my ien stroffel-
 “ blok ; want dou thinkste naet om di dingen fen
 “ God, mar di minscen.”
 24 Do sei Jesus tsjin syn léarlingen, “ As immen
 “ efter my oangéan wol dy mat him selfs forsaekje ;

- “ ind syn kruws op him nimme ind my folgje.
 25 “ Want dy syn libben biwarje wol dy scil it
 “ forlieze, mar sa hwa it libben om my forliest dy
 26 “ scil it fine. Want hwat holpt it di minsce, dat
 “ hy di wide wrâld wint, mar scéa lyt oan syn
 “ libben? Oaf hwat losjild scil di minsce jaen
 27 “ foár syn libben? Want di soan scil yn di
 “ héarlikheid fen syn heit komme mei syn ingels,
 28 “ ind den scil hy elts leánje nei syn dwaen. Siker
 “ sonk sizz' ik jimme, hjir stéane jinnige, dy di
 “ déa' naet smeitse scille foár dat hja di soan fen
 “ di minsce kommen sjæne yn syn kenningryk.”

XVII.

- 1 NEI seis dagen naem Jesus Petrus ind Jacobus
 ind Joännes syn broar mei him ind laette hjar op
 2 ien héage berch yn di jinsomheid. Dær foroarre
 syn gedaente foár hjar éagen, ind syn throáanje
 teisterre lyk as di sinne; eák syn kléan waerden
 3 blank as it ljocht. Ind hen, Moses ind Elijas
 4 forscynden hjar peteárjende mei him. Petrus

nou it wird opnimmende sei tsjin Jcsus, “ Héare,
 “ it is hjir scoan foár uws to wæzen ; as it jou
 “ bileáft, scil ik hjir thrye tinten meitse, íén foár
 “ jou, ind íén foár Moses, ind foár Elijas íén.”
 Wylst hy noch spriik, hen, ien helljochte wolke striik
 5 om hjar hinne, ind hen, ien stimme uwt dy wolke
 sizzende, “ Dit is myn soan, myn ljéafling, dær ik
 6 “ myn gefallen yn haw ; harkje nei him.” Ind di
 léarlingen dat heárrende foelen op hjar eánsicht
 7 del ind forbouwerefren wakker. Ind Jesus nei
 hjar ta géande rekke hjar oan ind sei, “ Stéau op
 8 “ ind wæzz’ naet éang.” Mar hjar éagen opslaende
 9 séagen hja nimmen as Jesus allinne. Hja daermei
 di berch delgéande het Jesus it hjar oplein
 sizzende, “ Forhelje dit gesicht oan nimmen foár
 “ dat di soan fen di minsce uwt di déaden opstien
 10 “ is.” Ind syn léarlingen fréaggen him, “ Ho
 “ kenne di scruftgeléarden dochs sizze, dat Elias
 11 “ éarst komme mat ?” Ind hy anderde ind sei,
 “ Elias komt éarst ind scil alles wer to rjochte
 12 “ bringe. Ind ik sizz’ jimme dat Elias al komd
 “ is, mar hja hawwe him naet kend, ind hja habbe

- “ mei him dien hwat hja woenen. Liker wîze
 “ scil eák di soan fen di minsce fen hjar to lyen
 13 “ hawwe.” Do bigrîpen di léarlingen, dat hy
 hjar fen Joannes di doaper spritsen hie’.
 14 Dærop nei it folk géande sa kaem dær ien
 man by him, dy *foár him* delknibbelle ind sei,
 15 “ Héare, haw meilyen mei myn soan ; want hy is
 “ moánnesiik ind mat onhjirmlik lye. Jamk falt
 16 “ hy yn it fjoer ind jamk yn it wetter. Nou hab
 “ ik him by jins léarlingen brocht, mar hja
 17 “ koenen him naet genæze.” Do anderde Jesus
 ind sei, “ O onléauwich ind forwrongan scâi ! Ho
 “ lang mat ik noch by jimme wæze ? Ho lang
 “ mat ik jimme drage ? Bring him my hjir.”
 18 Ind Jesus biscrobbe him, ind di quéade gaest gong
 uwt him, ind it bern wier fen dy uwre oaf wer
 19 genæzen. Do di léarlingen ta Jesus kommende
 seinen him biside, “ Hwærom koenen wy him
 20 “ er naet uwtréagje ? ” Ind hy sei hjar, “ Om
 “ jimme ongeléauwe. Siker sonk sizz’ ik jimme,
 “ as jimme ien geléauwe hiene as ien mosterd-
 “ sjidke, jimme scoene tsjin dizze berch sizze,

- “ ‘ Géan hjir wei dær hinne,’ ind hy scoe’ hinne-
 “ géan, ind néat scoe’ jimme ondwaenlik wæze.
 21 “ Mar dit slach fen gaesten ken net weiréage
 “ wirde as throch bidjen ind fæstjen.”
 22 Wylst hja Galilea op ind del-gongen sei Jesus
 tsjin hjar, “ Di soan fen di minsce scil yn di
 23 “ hannen fen di minscen oerlieuwere wirde, ind hja
 “ scille him deye, ind op di thredde dei scil hy wer
 “ opstéan.” Do wieren hja wakker forhoeke.
 24 Do hja yn Capernaum gongen kamen di
 ontfangers fen di didrachmen by Petrus ind seinen,
 “ Jimme master bitellet dy di didrachmen net?”
 25 Ind do hy yn huws gien wier kaem Jesus him
 foar sizzende, “ Hwat thinkt dy, Simon ? Di
 “ keningen fen di wrâld, fen hwa nimme hja
 “ tollen oaf scattering ? Fen hjar soánnen oaf fen
 26 “ di freámden ? ” Petrus sei tsjin him “ Fen di
 “ freámden.” Hwaer Jesus op sei, “ Di soánnen
 27 “ binne dos fry : mar om hjar uws naet tsjin to
 “ meitsen géan dou nei séa, smyt di angel uwt,
 “ ind nim di éarste fisk dysthou ophelleste ind
 “ syn bek iepenjende scilsthou ien stater-stik

“ fine : nim dat ind jouw it hjar foár dy ind
 “ foár my.”

XVIII.

- 1 OP dy sel'de uwre kamen di léarlingen by Jesus sizzende, “ Hwa is dochs di gréatste yn it
- 2 “ keningryk fen di himelen ? ” Ind *Jesus* ien bern by him roppende sette it yn it midden fen hjar
- 3 del ind sei, “ Siker sonk sizz' ik jimme, as jimme
 “ naet foroarje ind lyk as dat berntsje wirde,
 “ kenne jimme yn it keningryk fen di himelen
- 4 “ allehiel naet komme. Hwa him nou dimmen
 “ deljouwt lyk as dat berntsje is di gréatste yn it
~~“ keningryk fen di himelen. Ind hwa íén sa'n~~
- 6 “ berntsje om my opnimit dy nimt my op. Hwa
 “ dærtsjin íén fen dizze lytsen, dy 't yn my
 “ léauwe, ta ien strukelblok wirdt, it wier him
 “ nutter dat him ien mounlestien om di nekke
 “ boun wier ind hy forsonken yn it djipste fen
- 7 “ di séa. Wé di wrâld om di stroffelblokken !
 “ Stroffelblokken, ja, matte dær nedich komme,
 “ mar wé dy minsce throch hwa it stroffelblok

- 8 " komt. As dyn hân' oaf dyn foet dy ien strof-
 " felblok is kap him oaf ind wye him fen dy:
 " want it is dy better dasthou mank oaf biheind
 " yn it libben gieste as dasthou mei twa hadden
 " ind twa fuótten yn it ieuwige fjoer keild
- 9 " wirdste. Eák as dyn éach dy ien stroffelblok
 " is luwk it uwt ind wye it fen dy. It is dy
 " better dasthou mei íén éach ta it libben yngieste
 " as dasthou mei twa éagen yn di geënna fen it
- 10 " fjoer keild wirdste. Sjæn ta dat jimme naet
 " íén fen dizze lytsen forsmaedje. Want ik sizz'
 " jimme, dat hjar ingels *yn di himelen* jimmer-wei
 " di throánje fen myn heit, dy 't yn di himelen is,
- 11 " oanscoagje. *Want di soan fen di minsce is*
- 12 " komd om *hwat forlern wier to bihádden*. Hwat
 " thinkt jimme? As ien man hondert scijppen
 " hie' ind íén dær fen fordwaerde, scoe' hy di
 " njoggen-ind-njoggentich net op di bergen
 " allinne litte ind weigéan om it fordwaerde to
- 13 " siikjen? Ind as hy it komt to finen, siker sonk
 " sizz' ik jimme, dat hy om dat iene blíder is as
 " om di njoggen-ind-njoggentich, dy 't naet for-

- 14 “ dwaeld wierne. Sa wol myn heit yn di himelen
 “ naet, dat er íén fen dizze lytsen forlern giet.
- 15 “ As dyn broar eák *tſjín dy* misdocht géan
 “ hinne ind biscrobje him twiske dy ind him
 “ allinne. As hy nei dy luestert hesthou dyn
- 16 “ broar woun. Luestert hy net nei dy, nim yette
 “ íén oaf twa mei dy, omdat elts ding by di
 “ muwle fen twa oaf thrye getugen uwtkakke
- 17 “ wirdt. As hy eák nei dizze naet luestert sizz’
 “ it oan di gemeinte. As hy eák naet nei
 “ di gemeinte luestert den wæzz’ hy dy as
- 18 “ ien heiden ind ien tolgærjer. Siker sonk sizz’
 “ ik jimme, sa hwat jimme bine scille op ierde dat
 “ scil boun wæze yn di himel; ind sa hwat jimme
 “ losmeitse op ierde dat scil los wæze yn di himel.
- 19 “ Noch ’ris sizz’ ik jimme, as er twa fen jimme op
 “ ierde oer ien ding iens binne om dat to
 “ fréagjen, dat it hjar gewirde scil fen myn heit
- 20 “ dy ’t yn di himelen is. Want hwære twa yn
 “ léauwe oan my by ienoár binne dær bin ik yn it
 “ midz fen hjar.”
- 21 Petrus do by him kommende sei, “ Héare, ho

- “ faek scil myn broar tsjin my misdwaen, dat ik it
 22 “ him forjaen mat? Ta sawnris ta?” Jesus
 anderde him, “ Net oan sawnris ta sizz’ ik dy,
 23 “ mar oan santichris-sawn ta. Dærom wirdt it
 “ keningryk fen di himelen by ien kening forlike,
 24 “ dy mei syn hoafju’ oafrekkenje woe’. Do hy
 “ bigoan â-to-rekkenjen waerd dær ien scildner fen
 25 “ thuwzen talinten foár him brocht. Mar do dy
 “ néat hie’ om to biteljen joech di héar bifel om
 “ him to forkéapjen mei syn wiif ind syn bern ind
 “ alles hwat hy bie’, om sa ta syn jild to kommen.
 26 “ Di hoafman knibbeljende foel foár him op it
 “ éánsicht ind sei, ‘ *Héare*, haw gedild mei my
 27 “ ind ik scil *jou* alles bitelje.’ Di héar nou mei
 “ meilyen bigien het him ontslein ind him di scild
 28 “ sconken. Mar di hoafman weigéande foan íén
 “ fen syn mei-hoafju’, dy him hoendert denarien
 “ scildich wier, ind him oangripende makke him
 “ kel ind sei, ‘ Bitelje *my* wasthou my scildich
 29 “ biste.’ Syn mei-hoafman dan *foár syn fuóttan*
 “ delfallende smeekte him sizzende, ‘ Haw gedild
 30 “ mei my ind ik scil *jou* *alles* bitelje.’ Mar hy

- “ woe’ net, ind him di ræch takerende smiet hy
 “ him yn di gîzeling ta hy syn scild bitelle hie’.
 31 “ Syn mei-hoafju’ nou sjænde hwat dær foárhoel
 “ waerden throchlilts ind nei hjar héar géande
 32 “ leinen hja him alles bléat hwat dær barde. Do
 “ roap di héar him by him ind sei, ‘Oendoagensce
 “ hóafman! Di hiele gréate scild hab ik dy
 “ sconken omdasthou er my om smeekt heste:
 33 “ téamme it dy naet om dy to erbarmjen oer dyn
 “ mei-hoafman lyk as ik my erbarme haw oer dy?’
 34 “ Ind di héar forgrimme joech him oer oan di
 35 “ cippiers ta hy *him* al syn scild âdien hie’. Sa
 “ scil myn himelsce heit jimme eák dwaen, as
 “ jimme elts syn broar net uwt jimme herten
 “ forjouwe.”

XIX.

- 1 IT barde nou as Jesus al dizze redenen bisletten
 hie’, dat hy uwt Galilea weitéach ind kaem oer di
 2 Jordaeen binnen di pjellen fen Judea. Gréate fleten
 folk nou folggen him, ind hy genæsde hjar dær.

3 Eák di Farisieuwen kamen om him to tantjen
 ind seinen *him*, “ Mei ien *man* him sciede fen syn
4 “ wiif om eltse reden ? ” Hy nou anderde ind sei
 hjar, “ Hawwe jimme naet læzen, dat di scepter
 “ fen di minscen *hjar* fen it begin oaf ta man ind
5 “ wiif makke het ? Ind dat hy sein het, ‘ Dærom
 “ scil di man heit ind mem forlitte ind syn wiif
 “ oanklewe ind di twa scille ta íén flæsk wæze,
6 “ sa dat *hja* naet méar twa binne mar íén flæsk.
 “ Want hwat God oan ienoár knoate het dat mei
7 “ di minsce naet sciede.” Hja seinen tsjin him,
 “ Hwærom het Moses den hjitten om *hjar* ien
8 “ sciedbrief to jaen ind wei to stjoeren ? ” Hy
 sei, “ Moses het jimme om di rouheit fen jimme
 “ herten tastien jimme froulju’ wei to stjoeren,
9 “ mar yn it bigin wier dat sa net. Nou sizz’ ik
 “ jimme, hwa syn wiif weistjoert, ind net om
 “ oerhoer, ind ien oare trouwt, dat hy oerhoer
 “ docht, ind dy it scate wiif trouwt docht eák
10 “ oerhoer.” *Syn* léarlingen seinen tsjin him, “ As
 “ it ding fen di man mei it wiif sa stiet is it
11 “ better naet to hylkjen.” Mar hy sei *hjar*

- “Allegeárre kenne hja *dat* wird naet folbringe, as
 12 “hwa dat jown is. Want dær binne sneinen, dy
 “sa uwt it liif fen hjar mem to wráld komme:
 “dær binne eák sneinen, dy fen di minscen snein
 “wirde, ind dær binne eak sneinen, dy hjar selfs
 “snye om it keningryk fen di himelen. Hwa it
 “bybringe ken dy bringe it by.”
- 13 Do brochten hja bern by him, dat hy di
 hannen op hjar lizze ind hjar seinje scoe’, mar di
 14 léarlingen bikibben hjar. Jesus sei lykwol, “Lit
 “di berntsjes ta ind hinderje hjar naet om by my
 “to kommen; want sokken heárt it keningryk
 15 “fen di himelen.” Ind do hy hjar di hannen
 oplein hie’ gong hy dær fen dinne.
- 16 Ind hen, dær kaem íén ta him ind sei,
 “*Goede* master, hwat goed mat ik dwaen om it
 17 “íwige libben to winnen?” Ind Jesus sei, “Hwat
 “fréagesthous my nei it goede? Ien is allinne
 18 “goed. Mar wolsthous ta it libben yngéan, hâld
 “di geboden.” Hy sei tsjin him, “Hokker?”
 Ind Jesus sei, “Sa as, Dou scilsta naet déaslaen.
 “Dou scilsta nin oerhoer dwaen. Dou scilsta

- “ naet stelle. Dou scilsté nin falsce tugenisse
 19 “ jaen. Earje *dyn* heit ind mem,’ ind, ‘Dou
 “ scilsté dyn ewenminsce ljéafhabbe as dy
 20 “ selfme.’’ Di jongfeint sei tsjin him, “ Dat haw
 “ ik allegéárre *fen berns oaf* hâlden. Hwaer sjit
 21 “ ik noch yn to koárt?’’ Jesus sei tsjin him,
 “ Asthou folmekke wæze wolste, géan hinne,
 “ forkéapje dyn habben ind dwaen ind jouw it
 “ oan di éarmen. Sa sciltsthous ien scat yn di
 “ himelen hawwe. Ind den kom hjir, folgje my.”
 22 Mar di jongfeint *dat wird* héarrende gong mis-
 moedich wei; want hy hie’ bulten jild ind
 guód.
 23 Do sei Jesus tsjin syn léarlingen, “ Siker sonk
 “ sizz’ ik jimme, it is slim foár ien rike om it
 24 “ keningryk fen di himelen yn to kommen. Noch
 “ ris sizz’ ik jimme, it is ien kamiel maklikker
 “ throch it éach fen ien nidle to géan as ien rike
 25 “ yn it keningryk fen di himelen. *Syn* léarlingen
 dat héarende wierne wakker ontdien sizzende,
 26 “ Hwa ken den bihâlden *wirde?*’’ Jesus it éach
 nei hjar drâyende sei, “ By minsken is soks

- 27 " oenmuwlk, mar by God is alles muwlk." Do
 naem Petrus it wird op ind sei, " Hen, alles
 " habbe wy forlitten ind jou folge. Ho scil it
- 28 " scil it mei uws géan ?" Hwær Jesus hjar op
 sei, " Siker sonk sizz' ik jimme, dat jimme, dy my
 " yn di herberthe folge binne, as di soan fen di
 " minsce op di troon fen syn héarlikheid sit,
 " jimme eák sitte scille op tolef tronen rjocht
- 29 " sprekkende oer di tolef stammen Israels. Ind
 " alhwa broárren oaf sisters, oaf heit oaf mem,
 " oaf wiif oaf bern, oaf lânen oaf huzen, om
 " minentwillie forlitten het, hy scil it duwbeld ind
 " dwærs werkrye ind it ieuwige libben erfje.
- 30 " Folle fen di éarsten scille di læsten ind fen di
 " læsten di éarsten wæze."

XX.

- 1 " IT keningryk fen di himelen is lyk ien huws-
 " man, dy moárns-ier uwtgiet om ârbeiders yn
- 2 " syn wyngert to hieren. Do hy mei di ârbeiders
 " oer íén denaerje deis iens worden wier het hy

- 3 “ hjar yn syn wyngert stjoerd. Ind om di thredde
 “ uwre uwtgéande séach hy oaren liddich op di
- 4 “ merke stéan. Dizze sei hy allyk, ‘ Géan jimme
 “ eák mar nei di wyngert, ind sa hwat binlik is scil
- 5 “ ik jimme jaen.’ Dizze den gongen wei. Om di
 “ seisde ind njoggende uwre hinne wer uwtgéande
- 6 “ die’ er krekt-ind-allyk. Om di olfde uwre uwt-
 “ géande foan’ hy dær noch oaren *liddich* stéan
 “ ind hy sei hjar, ‘ Hwat stéane jimme hjir di
- 7 “ hiele dei liddich?’ Hja seinen tsjin him, ‘ Om-
 “ dat nimmen uws hiere woe.’ Hy sei, ‘ Géan
 “ jimme den eák nei di wyngert, *ind hwat binlyk*
- 8 “ *is scille jimme hawwe.*’ Do it joun wirden wier
 “ sei di héar fen di wyngert tsjin syn opsichter,
 “ ‘ Rop di ârbeiders ind jouw hjar it léan bigin-
- 9 “ nende mei di læsten oan di éarsten ta.’ Ind dy
 “ om di olfte uwre kamen krîgen íén denaerje.
- 10 “ Hja nou, dy éarst kamen, mienden, dat hja méar
 “ krye scoenen, ind hja krîgen eák mar íén
- 11 “ denaerje. Do hja it oannamen gnoárren hja
- 12 “ tsjin di huwsman sizzende, ‘ Dizze, dy læst
 “ kamen, wierne mar íén uwre oan it wirk, ind

- “ jy stelle hjar allyk mei uws, dy di læst ind
 13 “ di h jitte fen di dei drein hawwe.’ Mar hy
 “ anderde ind sei tsjin íén fen hjar, ‘ Freun’, ik
 “ doch dy nin onlyk. Bisthou naet iens mei my
 14 “ warden oer íén denaerje? Nim dines ind géan
 15 “ dyn wei. Dizze læste wol ik jaen lyk as dy.
 “ Stiet it my naet fry mei mines to dwaen as ik
 “ wol? Oaf is dyn éach tsjoed omdat ik goed
 16 “ bin?’ Sa scille di læste di éarste ind di éarste
 “ di læste wæze. *Want ien bulle binne noade ind*
 “ *ien byttsje uwtkard.*”
 17 Jesus dærmei nei Jerusalem opgéande naem
 di tolef *l earlingen* allinne ind sei hjar *onderweis*,
 18 “ Hen, wy géane op nei Jerusalem, ind di soan
 “ fen di minsce scil oerlieuwere wirde oan di oer-
 “ prêsters ind di scruftgeléarden; ind hja scille
 19 “ him ter déa’ forwîze, ind him oerjaen oan di
 “ heidenen om him di guwch oan to stekken ind
 “ to giseljen ind to krusigjen; dærnei scil hy op
 “ di thredde dei wer opstéan.”
 20 Do kaem di mem fen di soánnen fen Zebe-
 deus mei hjar soánnen by him op it eánsicht

- foár him delfallende ind hwat fen him forsiikjende.
- 21 Hy sei hjar, “ Hwat wolsthou ? ” Hja sei him,
 “ Sizz’, dat myn twa soánnen yn jins keningryk
 “ næst jou sitte, di iene oan di rjochter- ind di
- 22 “ oare oan di lofter-hân’.” Hwærrop Jesus
 “ anderde ind sei, “ Jimme wite naet hwat jimme
 “ fréagje. Kenne jimme di tsjelk drinke dy ik
 “ drinke scil ? *Ind doapt wirde mei di doap dær ik*
 “ *mei doapt wird?* ” Hja seinen, “ Dat kenne wy.”
- 23 *Ind* hy sei tsjin hjar, “ Myn tsjelk scille jimme
 “ wol drinke, *ind mei di doap, dær ik mei doapt*
 “ *wird, scille jimme wol doapt wirde*, mar oan myn
 “ rjochter-ind lofter-hân’ to sitten, it stiet naet
 “ oan my om dat to jaen, mar hwa it fen myn
- 24 “ heit talein is.” Di tsjiene nou dit héarende
- 25 stiik it fen di twa broárren yn di krop. Mar
 Jesus hjar by him roppende sei, “ Jimme wite dat
 “ di oersten fen di naesjes hjar bihéarskje ind
- 26 “ dat di gréaten macht oer hjar habbe. Sa mat
 “ it naet onder jimme wæze. Mar sa hwa onder
 “ jimme gréat wæze wol, dy wirde di thsjinner
- 27 “ fen jimme, ind sa hwa onder jimme di éarste

- 28 " wæze wol, wæze di feint fen jimme, lyk as di
 " soan fen di minsce naet komd is om bithsjinne
 " to widden, mar om to thsjinjen ind syn libben
 " foár ien bulte ta ien lospriis to jaen."
- 29 Hja nou fen Jericho weigéande folgge him
 30 ien gréate fleet folk. Ind hen, twa blinen, dy
 oan di wei sieten, heárende dat Jesus foárbygong,
 roopen mei kreft sizzende, " Haw meilyen mei
 31 " uws, heare, soane Davids;" mar it folk bikibbe
 hjar, dat hja stil wæze scoenen. Hja lykwol
 roopen to luwder sizzende, " Haw meilyen mei
 32 " uws, heare, soane Davids." Ind Jesus stéan
 bljuwende roap hjar ind sei, " Hwat wolle jemme
 33 " dat ik jemme dwaen scil?" Hja seinen, " Héare,
 34 " dat uws éagen iepene wirde." Jesus by it hert
 krige rekke hjar éagen oan, ind anstons séagen
 hjar éagen wer, ind hja folggen him.

XXI.

- 1 DO hja nou thichte by Jerusalem wieren ind to
 Bethfage by di berch fen di olíwen kamen, sa

stjoerde Jesus twalearlingen uwt sizzende tsjin
 2 hjar, "Géan yn it dorp hjir tsjin oer jimme, ind
 "jimme scille dadelik ien fæstboune ezelinne fine
 "ind ien foale by hjar. Meitse dy los ind bring
 3 "hjar by my. Ind as immen jimme dær hwette
 "fen seit, sizz' den, dat di héar hjar nedich het;
 4 "den scil hy hjar dadelik meijaen." Dat is *alle-*
 geárre bard, dat neikomme scoe' hwat fen di pro-
 5 feet spritsen is sizzende, "Sizze oan di dochter
 "Sions, 'Hen, dynkenning kommt séaftsinne ri-
 " dende op ien ezelinne mei ien foale, it jong fen
 6 "ien jokbist." Di léarlingen nou weigéande ind
 7 dwaende lyk as Jesus hjar hjitten hie', brochten
 di ezelinne mei hjar jong, ind hja leinen hjar kléan
 8 dærop ind hy gong er op sitten. It méaste folk
 nou spraette hjar kléan oer di wei; oaren sneinen
 tuwken fen di beámmen ind struiden dy oer di
 9 wei. Di scaren, dy Jesus foáruwt gongen ind
 folggen, roopen mei kreft sizzende, "Hosanna foár
 "di soane Davids! Seine is hy dy komt yn di
 "namme fen di heare! Hosanna yn di héachste
 10 "himelen!" Do hy nou yn Jerusalem gong

- kaem di hiele sted yn opscodding sizzende, “ Hwa
 11 “ is hy ? ” Di scaren seinen den, “ Dit is di profeet
 “ Jesus fen Nazareth yn Galilea.”
- 12 Jesus dærop yn di tempel Goads géande dréau
 al it foltsen, dat yn di tempel forkoft ind koft, dær
 uwt, ind di tefels fen di jildwixlers smiet hy om
 13 ind di banken fen di douwemeltsers. Eák sei hy
 tsjin hjar, “ Dær stiet scréaun, ‘ Myn huws scil
 “ ien huws fen gebed néamd wirde, ind jimme
 14 “ habbe dær ien roawersholt fen makke.” Yn di
 tempel kamen eák di blinen ind biheinden ta him,
 15 ind hy genæsde hjar. Di oerprêsters nou ind di
 scruftgeléarden sjænde di woenderstikken, dy hy
 dien hie’, ind di bern roppende yn di tempel ind
 sizzende, “ Hosanna foár di soane Davids ! ”
- 16 namen it danich euwel, ind seinen tsjin him,
 “ Heárre jou wol hwat dy sizze ? ” “ Ja wol,” sei
 hy tsjin hjar, “ Habbe jimme naet læzen, ‘ Uwt di
 “ muwle fen di lytse bern ind dy noch tate
 17 “ krye hesthou dy lof taret.” Dærmei hjar
 forlittende gong hy fen Jerusalem nei Bethania
 ta ind oernachtte dær.

- 18 Di oare moárs wer nei sted géande kríge hy
19 hoenger. Ind ien fîgebéam, dy allinne oan di
wei stie', sjænde, gong hy er op ta ind hy foan'
dær néat oan as loeter bledden. Mei íén sei hy
hy tsjin him, " Fen dy komme nin frucht ta yn
" ieuwigheid," ind yn ien omsjæn forthoárre di
20 fîgebéam. Syn léarlingen dat sjænde stienan
forsteld ind seinen, " Ho is dy fîgebéam sa yn ien
21 " amery uwtdruid ?" Mar Jesus anderde ind sei
hjar, " Siker sonk sizz' ik jimme, as jimme
" geléauwe hienan ind naet twifelmoedich wierne,
" naet allinne dat mei di fîgebéam scoene jimme
" dwaen, mar eák as jimme tsjin dy berch seinen,
" ' Nim dy op ind smyt dy yn di séa,' it scoe'
22 " gebarre. Ind alles hwær jimme yn it gebed
" leauwende om freagje scille jimme krye."
23 Do Jesus yn di tempel gien wier, kamen di
oerprésters ind di áldermannen fen it folk by him
wylst hy léarde, fréagjende, " Throch hwat macht
" dogge jou dizze dingen ? Ind hwa het jou
24 " dy macht jown ?" Jesus anderde ind sei
hjar, " Ik scil jimme eák 'ris ien wird fréagje ;

- “ as jimme my dær op anderje, den scil ik
 “ jimme sizze, throch hwat macht ik dizze
 25 “ dingen doch. Di doap fen Joannes hwær is
 “ dy wei? Uwt di himel, oaf fen di min-
 “ scen?” Dær koaggen hja oér by hjar selfs
 sizzende, “ As wy anderje, uwt di himel, den scil
 “ hy tsjin uws sizze, ‘ Hwær om habbe jimme him
 26 “ den naet léauwd?’ Sizze wy dært sjin, ‘ uwt
 “ di minscen,’ den binne wy éang foár it folk ;
 “ want dat håldt Jesus allegeárrre foár ien profeet.”
 27 Ind yn andwird seinen hja tsjin Jesus, “ Wy wite
 “ it naet.” Hwær op hy eák tsjin hjar sei, “ Den
 “ sizz’ ik jimme eák naet throch hwat macht ik
 28 “ dy dingen doch. Hwat thinkt jimme? Ien
 “ man hie’ twa soánnen ind géande nei di éarste
 “ sei hy, ‘ Soan, géan hinne ind árbeidje hjoed yn
 29 “ myn wyngert.’ Mar dizze joech ten andert,
 “ ‘ Ik wol naet,’ mar him letter bikoárjende gong
 30 “ er hinne. Dær op nei di oare géande sei hy
 “ krekt-ind-allyk. Dizze nou anderde ind sei,
 “ ‘ Ik jern, heare,’ ind hy gong naet. Hwa uwt
 31 “ dy beiden het it hjitten fen syn heit dien?” Hja
 seinen *tsjin him*, “ Di éarste.” Jesus sei tsjin

hjar, “ Siker sonk sizz’ ik jimme, dat di tolgærjers
 “ ind di huórren jimme foáruwtgéane yn it
 32 “ keningryk fen di himelen. Want Joannes is by
 “ jimme komd láns di wei fen di rjochtfirdigheit,
 “ ind jimme habbe him naet léaud, mar di tolgærjers
 “ ind di huórren hawwe him léaud, ind jimme dit
 “ sjænde hawwe jimme neyerhân naet bikeerd om
 33 “ him to léauwen.—Heár noch ien oare likenis.
 “ Dær wier ien man, ien lânheárre, dy ien wyn-
 “ gert oanlein hie’, dær hy ien stek om sette, ien
 “ druweperse yn dolde ind ien stins yn bouwde.
 “ Ind hy het him forhierd oan di boeren, ind
 34 “ reisgge do buwten láns. Mar do it tsjin di tiid
 “ fen di rispinge roan het hy syn thsjinners nei
 “ di boeren stjoerd om syn diel fen di frucht yn
 35 “ to palmjen. Mar di boeren di thsjinners nim-
 “ mende hawwe di iene slein, di oare deyd ind
 36 “ ien oaren wer stjinnige. Noch ’ris stjoerde hy
 “ oare thsjinners méar yn tal as di éarste, ind
 37 “ hja hawwe dy krekt-ind-allyk dien. To læste
 “ stjoerde hy hjar syn soan sizzende, ‘ Foár myn
 38 “ soan scille hja hjar ontsjæn.’ Mar di boeren di
 “ soan sjænde seinen yn hjar sel’s, ‘ Dat is di

“ erfnaem. Ala! lit uws him deaslaen, ind
 39 “ wy krye syn erfenisse onder uws.’ Ind him
 “ nimmende smieten hja him uwt di wyngert ind
 40 “ deyden him. As nou di héar fen di wyngert
 “ komd is hwat scil hy di boeren dwaen?” Hja
 41 seinen, “ Hy scil dy doagenetten ongenedich
 “ fen kant holpje ind syn wyngert aan oare boeren
 “ forhiere, dy him syn fruchten op syn tiid
 42 “ opbringe scille.” Jesus sei’ tsjin hjar, “ Hawwe
 “ jimme néa yn di scrufsten læzen, ‘Di stien, dy di
 “ boumasters âkard hawwe, dy is ta ien sluwtstien
 “ warden. Dat is fen di héare dien ind it is
 43 “ nuwer yn uws éagen.’ Dærom sizz’ ik jimme,
 “ dat it keningryk Goads jimme ânimd wirde scil,
 “ ind dat it jown wirde scil oan ien folk, dat hjar
 44 “ fruchten draecht. *Hwa op dizze stien falt spat*
 “ *yn stikken, mar op hwa di stien falt dy scil*
 45 “ *hja togruwzelje.*” Dy oerprésters nou ind
 Farisieuwen héarrende syn likenissen fielden dat
 hy oer hjar spriik; mar howol hja him sochten
 machtich to warden wierne hja éang foár it folk,
 dat him foár ien profeet hâldde.

XXII.

- 1 IND Jesus oan it wird kommende spriik al wer
 2 tsjin hjar yn likenissen sizzende ; “ It keningryk
 “ fen di himelen ken men forlykje by ien kening,
 3 “ dy ien brulloft oanrjochtte foár syn soan, Ind
 “ hy stjoerde syn thsjinstboden uwt om di noade
 “ gisten op to roppen ta di brulloft, mar hja
 4 “ woenen naet komme. Noch ’ris stjoerde hy
 “ oare thsjinstboden uwt sizzende, ‘ Sizze oan di
 “ noade lju’, Hen, ik haw di mjiltiid oanrjochte ;
 “ myn oxen ind it mæst guód is slachte, ind
 5 “ alles is kléar: kom op by di brulloft.’ Mar
 “ jinnigen sloegen dær nin acht op ind gongen
 “ wei, di iene nei syn lân’ ind di oare nei syn
 6 “ keápenscip. Dy dær méar wierne hjar oer-
 “ masterjende habbe hjar smaed oandien ind
 7 “ deyd. Di kening *dit heárrende* waerd lik ind
 “ het syn lyfwacht stjoerd, dy dy moárdners om
 “ libben brochten ind hjar pléats yn brân’ stíken.
 8 “ Do sei hy tsjin syn boden, ‘ Di brulloft is
 “ kléar, mar dy noade binne wierne it naet wir-

- 9 " dich ; géan den nei di kleauwégen ind sa
 10 " hwa jimme fine needje hjar to brulloft.' Ind
 " di boden nei di kleauwégen uwtegéande hawwe
 " elts, dy 't hja metten, tsjoeden ind goeden, by
 " ienoár lact, sa dat di brullofttafel fol rekke mei
 11 " gasten. Di kening binnen kommende om 'ris
 " op to nimmen hwa oan tafel sieten séach
 12 " dær ien man, dy nin brulloftskléan oan hie',
 " ind hy sei tsjin him, 'Ho komsthout hjir sa,
 13 " feint, sonder brulloftkléan?' Mar hy sprík
 " nin sprek. Do sei di kening tsjin di tafel-
 " thsjinners, 'Byn him hannen ind fuótten ; *nim*
 " *him op* ind smyt him yn di buwtenste thsjuster-
 " nisse, dær gescreiem is ind knarsinge fen di
 14 " tosken. Ien bulte binne noade, mar ien byttsje
 " uwtkard."
 15 Do gongen di Farisieuwen hinne ind bileinen
 rie', ho hja him onder it praten bistruwpe scoenen.
 16 Hja stjoerden den hjar léarlingen mei di Hero-
 dianen op him oaf sizzende, " Wy wite, dat jou
 " di wiere binne, ind di wei Goads yn wjurheid
 " léare, ind om nimmen hwette jane. Want jou

- “ lette naet op di throánjes fen di minscen.
- 17 “ Sizz’ uws den, hwat thinkt jou? Matte men
“ scot ind lot oan di keizer jaen oaf net?”
- 18 Mar Jesus hjar ondoagensheid witende sei tsjin
hjar, “ Hwærom tantje jimme my, scynhilligen?
- 19 “ Lit my ien scatpeinje sjæn.” Hja nou brochten
- 20 him ien denaerje, ind hy sei tsjin hjar, “ Fen
- 21 “ hwa is dat it kopstik ind it læzen?” “ Fen
“ di keizer,” seinen hja. Do sei hy hjar, “ Jouw
“ den oan di keizer hwat di keizer-sines is, ind
- 22 “ oan God hwat God-sines is.” Hja nou dit
heárrende séagen freámd op, ind fen him áhåldende
gongen hja wei.
- 23 Om dy sel’de tiid hinne kamen by him di
Sadducieuwen, dy sizze dat dær nin forrizenis is,
- 24 ind hja hawwe him fréage sizzende, “ Master,
“ Mozes het sein, as immen sonder bern stjeárt
“ mat syn broar syn wiif hylkje ind him sied
- 25 “ tariede. Nou binne dær by uwzes sawn broár-
“ ren, ind di áldste, ien trouwd man, is stoarn,
“ ind nin sied hawwende het hy syn wiif neilitten
- 26 “ oan syn broar. Sa eák di twade ind di thredde

- 27 " oan di sawnde ta. It læst fen allen is it wiif
 28 " eák stoarn. Yn di forrizenis nou oan hwa
 " fen dizze sAWN scil it wiif heárre? Want hja
 29 " hylkten hjar allegeárre." Mar Jesus anderde
 ind sei hjar, " Jimme binne forbjustere, omdat
 " jimmie allike min di scrutfen as di macht Goads
 30 " bigripe. Want yu di forrizenis wiifje hja naet
 " ind hylkje nin wiif uwt, mar binne lyk as
 31 " ingels *fen God* yn di himel. Hawwe jimme
 " naet læzen, hwat fen God sein is oer di for-
 32 " rízenis uwt di déaden sprekkende, 'Ik bin di
 " God Abrahams, ind di God Izaäks, ind di God
 " Jacobs.' God nou is nin God fen déaden mar
 33 " fen libbenen." Do di scaren nou dit heárdens
 stienien hja forsteld oer syn léare.
 34 Di Farisieuwen nou heárrende, dat hy di Sad-
 ducieuwen di muwle snuórre hie', kamen by
 35 ienoár : ind íén fen hjar, ien wetgelearde, fréagge
 36 him tantjende *ind sizzende*, " Master, hwat is it
 37 " gréatste gebod yn di wet ?" *Jesus* nou sei
 tsjin him, " Dou scilsté God ljéaf hawwe mei hiel
 " dyn hert, ind mei hiel dyn siele, ind mei hiel

o

- 38 " dyn forstân'. Dat is it gréate ind éarste gebod.
 39 " It twade, dæroan allyk, is, 'Dou scilste dyn
 40 " ewenminsce léafhabbe lyk as dy selme.' Oan
 " dy twa geboden hinget di hiele wet ind di
 " profeten."
 41 Do di Farisieuwen ien géarkomste hienen
 42 fréagge Jesus hjar sizzende, " Hwat thinkt jimme
 " oer di Christus ? Hwaens soan is hy ?" " Fen
 43 " David," seinen hja. " Mar ho," sei Jesus,
 " néamt David him den yn di gaest syn héar,
 44 " sizzende, 'Di héare het tsjin myn héar sein,
 " Sit oan myn rjochterhân' ont ik dyn finen
 45 " onder dyn fúotten set.' As nou David him
 " héar néamt, ho ken hy den syn soan wæze ?"
 46 Ind nimmen koe' him ien wird anderje ; dær
 wier eák naet ien, dy him fen dy dei oaf dit oaf
 dat fréagje doárste.

XXIII.

- 1 DO het Jesus tsjin di scaren ind sine léarlingen
 2 spritsen sizzende, " Di scruftgeléarden ind di

- 3 " Farisieuwen sitte op di stoel fen Mozes : alles
" nou, hwat hja jimme sizze, doch ind hâld dat,
" mar doch naet nei hjar wirken ; want hja sizze,
4 " ind dogge it naet. Hja knoatje swiere frachten,
" *dy hast net to thillen binne*, by ienóar, ind pakke
" dy op di scouders fen di minsken, mar selfs
5 " wolle hja dy naet mei di finger forwege. Hja
" dogge al hjar dwaen om fen di minsken sjoen
" to wirden ; want hja forbreedje hjar knoffel-
" doáskes ind forgréatje di stemsen *fen hjar kléan*.
6 " Op di gastmjillen hawwe hja jern it forneamste
" plak oan tafel ind yn di synagogen di stuóllen
7 " fen éare ; sa eák op di merken it groetjen ind
" om fen di minsken mei Rabbi, *Rabbi*, oan-
8 " spritsen to wirden. Mar lit jimme jimme nin
" Rabbi néame ; want íén is jimme léarmaster,
" *di Christus*, ind jimme binne allegearre bruórren.
9 " Néam eák nimmen op ierde heit, want íén is
10 " jimme himelsce heit. Lit jimme eák nin léar-
" masters néame ; want íén is jimme léarmaster,
11 " *di Christus*. Di héachste onder jimme mat
12 " jimme thsjinner wæze. Sa hwa him selma

- “ forhéaget dy scil delthreaun wirde, ind dy him
 “ plat deljouwt dy scil forhéage wirde.
- 13 “ Wé jimme scynhillige scruftgeléarden ind
 “ Farisieuwen ! jimme slute it keningryk fen di
 “ himelen foár di minscen : want jimme géane
 “ dær naet yn, ind hwa yngéan wolle dy kere
- 14 “ jimme it yngéan. *Wé jimme scynhillige scruf-*
 “ *gelearden ind Farisieuwen ! jimme ite di huwzen*
 “ *fen di widdouwen op, ind dat onder di moaye*
 “ *scyn fen lang bidden ; dærom scille jimme ien*
- 15 “ *swierder oardiel krye.* Wé jimme scynhillige
 “ scruftgeléarden ind Farisieuwen ! jimme biswalkje
 “ séa ind lân' om íén bikéarling to meitsen, ind
 “ as hy it warden is meitse jimme him ta ien
 “ soan fen di geënna twaris thsjoeder as jimme
- 16 “ selma. Wé jimme bline liedslju', dy sizze, sa
 “ hwa by di tempel swart dat is néat, mar sa hwa
 “ by it goud fen di tempel swart dy is dær oan
- 17 “ boun. Jimme gekken ind blinen ! hwat is méar ?
- 18 “ It goud as di tempel, dy it goud hilicht ? Ind
 “ sa hwa swart by it alter dat is néat, mar sa
 “ hwa swart by di jefte dy er op is, is er oan

- 19 " boun. *Gekken ind* blinen ! hwat is méar, di
 20 " jefte as it alter, dat di jefte hillicht ? Dy
 " ommers swart by it alter, swart dær by ind by
 21 " alles, hwat dær op leit. Ind hwa swart by
 " di tempel, swart dær by ind by him, dy er yn
 22 " wennet. Ind hwa swart by di himel, swart
 " by di troon Goads ind by him, dy er op sit.
 23 " Wé jimme scynhillige scruftgeléarden ind Fa-
 " risieuwen ! di tsjienden bringe jimme op fen
 " di kruesminte, ind fen di anys, ind fen di kom-
 " myn, ind it swierste fen di wet litte jimme
 " stéan, lyk ind rjocht, ind barmhertigheid ind
 " op it wird oaf. Dizze dingen matte men dwaen
 24 " ind di oare naet neilitte. Bline liedslju', dy
 " di mich er uwt tjemsje ind it kamiel throch-
 25 " swolgje ! Wé jimme scynhillige scruftgeléarden
 " ind Farisieuwen, dy it buwtenste fen di tsjelk
 " ind di itemspanne âspiele, mar ynwindich sitte
 " hja stiif fol fen ynklouwigheid ind bálgery.
 26 " Bline Farisieu ! spel éarst di tsjelk *ind di item-*
 " *panne* fen binnen scjin, dat éak it buwtenste
 27 " dær fen scjin wirdt. Wé jimme scynhillige

- “ scruftgeléarden ind Farisieuwen ! jimme binne
 “ allyk hwytkalke græwen, dy fen buwten gnap
 “ lykje, mar ynwindich fol sitte fen djæ’bonken
 28 “ ind alderleye oenhurigens. Sa eák lykje jimme
 “ fen buwten foár di minscen oprjocht, mar ynwin-
 “ dich sitte jimme stiif fol fen scynhilligheid ind
 29 “ oenrjocht. Wé jimme scynhillige scruftgeléar-
 “ den ind Farisieuwen ! jimme bouwje di græwen
 “ fen di profeten op ind bipronkje di tomben fen
 30 “ di rjochtfirdigen. Eák sizze jimme, ‘ Hiene wy
 “ yn di tîden fen uws afféars libbe wy scoene oan
 “ it bloed fen di profeten nin diel hawn hawwe.’
 31 “ Sa getuwgje jíimme oer jíimme selfs, dat jíimme
 32 “ soánnen binne fen di profete-moárdners, ind
 “ jíimme hawwe di mjritte fen jíimme afféars stri-
 33 “ kende fold. Slangen ! brod fen njirren ! ho
 “ scille jíimme it óardiel fen di geënna ontrinne ?
 34 “ Dærom, hen, stjoer ik profeten ind wízen ind
 “ scruftgeléarden nei jíimme, *ind* uwt dizze scille
 “ jíimme hwat deye ind krusigje, ind hwat uwt
 “ dizze yn jíimme synagogen giselje ind fen sted
 35 “ ta sted forfolgje : sadat op jíimme al it rjochtfir-

“dige bloed komt, dat op ierde uwtgetten is fen
 “it bloed fen di rjochtfirdige Abel oaf oan it
 “bloed fen Zacharias, di soan fen Barachia, ta,
 “dy jimme formoárde hawwe twiske di tempel
 36 “ind it alter. Siker sonk sizz ik jimme, dat
 37 “alles scil op dit slachte delkomme. Jerusalem,
 “Jerusalem; dat di profeten deit ind di boden
 “ta hjar stjoerd stjinnicht; ho jamk haw ik dyn
 “berن by ienoár dreaun lyk ien hin *hjar* piken
 “onder di wjukken by ienoár drjouwt, ind jimme
 38 “hawwe naet wold. Hen, jimme wenpléats wirdt
 39 “jimme as ien woastenyе oerlitten. Want ik
 “sizz’ jimme, jimme scille my naet wersjæn eár
 “’t jimme sizze, ‘Seine is hy dy komt yn di
 “namme des hearen.’”

XXIV.

1 JESUS nou uwt di tempel géande téach wei,
 ind syn léarlingen kamen by him om him di
 2 gebouwen fen di tempel to wízen. Mar hy an-
 derde ind sei, “Sjæne jimme dat alles? Siker

- “ sonk sizz’ ik jimme, hjir scil nin stien op ien
 3 “ stien littin wirde, dy naet âbritten wirdt.” Do
 er nou op di berch fen di olîwen sitten gien wier
 kamen syn lEARLINGEN, him onder hjarren sizzende,
 4 “ Léar uws honeer dat wæze scil.” Ind Jesus
 anderjende sei hjar, “ Sjæn ta dat nimmen jimme
 5 “ op ien dwylpaed bringt: want ien bulte scille
 “ dær komme yn myn namme sizzende, ‘Ik bin
 “ di Christus,’ ind hja scille man nichien forliede.
 6 “ Eák scille jimme bjerre fen oarloggen ind
 “ geruchten fen oarloch: pas op, dat jimme den
 7 “ naet forbouwereárje. Want it mat alles gebarre,
 “ mar it ein’ is dær den noch naet. Want folk
 “ tsjin folk ind keningryk tsjin keningryk scil
 “ opstéan, ind dær scille hongersneden *ind pesten*
 “ ind ierdscoddingen fen plak ta plak wæze.
 8 “ Dat alles is mar ien begin fen di fléagen.
 9 “ Den scille hja jimme oerjaen aan di fordrukking
 “ ind jimme deye, ind om my scille jimme di hact
 10 “ fen alle naesjes wæze. Ind oan dy wéén scille
 “ hjar den ien bulte stjtite, ind hja scille eltsoár
 11 “ forriede ind eltsoár haetje. Ind dær scille folle

- “ falsce profeten opstéan ind dy scille folle forliede.
 12 “ Ind throch it foártsterkjen fen di oenrjochtigheid
 13 “ scil di léafde ien bulte bikuólje : mar hwa
 “ folhåldt it ein ta uwt dy scil bihålden bljouwe.
 14 “ Dærom scil dizze blíde boádscip fen it ke-
 “ ningryk forkindicht wirkde oer di wíde bewenne
 “ wrâld ta ien getugenisse foár alle naesjes, ind
 15 “ den scil it ein' komme. As jimmie den sjæne
 “ it forspysel fen di forwoastinge stéande yn di
 “ hillige pléats, sa as it sein is throch di profeet
 16 “ Daniel (hwa it læst dy thinke dær om), dat di
 “ minscen yn Judea den flechtje nei di bergen ;
 17 “ lit hy, dy boppe op it huws is, naet delkomme
 18 “ om it guód uwt it huws to heljen, ind lit hy, dy
 “ yn it lân is, naet nei huws géan om syn kléan
 19 “ to heljen. Wé hjar, dy jongwiif binne ind dy
 20 “ tate jane, yn dy dagen ! Bidt dat jimmie flecht
 “ naet treft yn di winter oaf op ien sabbathdei.
 21 “ Want den komt dær ien gréate fordrukking sa
 “ as dær fen it bigin fen di wrâld oan-t-nou-ta
 “ noch néa ien wæst is, ind dær eák naet ien
 22 “ komme scil. Ind as dy dagen naet ynkoárt

- “ waerden scoe’ nin inkel minsce bihalden bljouwe;
 “ mar dy dagen scille om di uwtkarden ynkoárt
 23 “ wirde. As den immen tsjin jimme seit, ‘Sjoch,
 “ dær is di Christus oaf dær is hy,’ leau it naet.
 24 “ Want dær scille ljeagen-Christussen ind ljéagen-
 “ profeten opstéan, ind hja scille gréate teikens
 “ ind woenderen fen hjar jaen, sa dat di uwtkarde
 “ selma, as it muwlk wier, fen it paed reitse
 25 “ scoenen. Hen, ik haw it jimme foáruwt sein.
 26 “ As hja den tsjin jimme sizze, ‘Sjoch, yn di
 “ woastine is hy ;’ géan dær net op uwt. ‘Sjoch,
 27 “ yn di binnekéamers,’ leau it naet. Lyk as
 “ ommers di blaxom fen it éasten uwtsjít ind
 “ ljochtet ta it westen, sa scil eák di forscininge
 28 “ fen di soan fen di minsce wæze. Hwærsanne
 “ it déade lyk is dær scille di éarnen boskje.
 29 “ Dadelik nei di fordrukkinge fen dy dagen scil
 “ di sinne taenje, ind di moánne scil hjar scynsel
 “ naet mear jaen, ind di stjerren scille fen di
 “ himel falle, ind di machten fen di himelen scille
 30 “ wriggele wirde. Ind den scil it teiken fen di
 “ soan fen di minsce oan di himel ríze, ind den

- " scille alle slachten fen di ierde krite, ind hja
 " scille di soan fen di minsce sjæn kommende
 " op di wolken fen di himel mei macht ind folle
 31 " héarlikheid. Ind hy scil syn ingels uwtstjoere
 " mei ien bazune fen ien swíðen hlonte, ind hja
 " scille syn uwtkarden uwt di fjouwer wynstreken
 " fen it iene uwtein fen di himelen ta it oare by
 32 " eltsoar bringe.—Léar nou fen di fígebéam ien
 " likenisse. As syn tuwke wéak wirdt ind di
 " bledden uwtbottje, wyt dat di simmer den yn
 33 " oantachte is. Sa eák jimme, as jimme al dy
 " dingen sjæne, wyt den dat hy thichte foár di
 34 " doar is. Siker sonk sizz' ik jimme, dit slachte
 " scil naet foárbygéan oaf al dy dingen scille bard
 35 " wæze. Himel ind ierde scille foárbygéan, mar
 36 " myn warden scille naet foárbygéan. Fen dy
 " dei ind uwre wit nimmen naet, eák di ingels fen
 37 " di himelen naet, as myn heit allinne. Allyk
 " di dagen fen Noach wierne sa is eák di for-
 38 " scininge fen di soan fen di minsce: want lyk
 " as hja yn di dagen fen di oerfloed itende ind
 " drinkende wierne, hylkjende ind uwthylkjende,

- “ oan di dei ta dat Noaeh yn it gréate scip gong,
 39 “ ind hja it naet wisten foár dat di oerfloed kaem
 “ ind hjar allegeárre weinaem, sa scil di forscininge
 40 “ fen di soan fen di minsce wæze. Den scille dær
 “ twa op it lán' wæze, di iene scille men weifiere ind
 41 “ di oare scille men fry litte : twa thsjinstfammen
 “ yn di hânmounle wæze ; di iene scille men
 42 “ finsen weifiere ind di oare fry géan litte. Weitse
 “ den, want jimme wite naet op hwat dei jimme
 43 “ héar komme scil. Mar dat mierkje oan, dat as
 “ di huwzman witen hie' om hwat tiid fen di
 “ nacht di tsjéaf kaem, hy den opbleaun wier ind
 44 “ him it huws naet ynbrekke littten hie'. Dærom
 “ hâld jimme kléar ; want op ien uwre, dat jimme
 “ naet thinke, scil di soan fen di minsce komme.
 45 “ Hwa is nou di trouwe ind betoewde thsjinstbode,
 “ dy di héar oer syn huwshâlding oansteld het
 46 “ om it folk iten op syn tiid to jaen ? Gelokkich
 “ di thsjinstbode, dy syn héar, as hy komt, sa
 47 “ dwaende oantreffe scil. Siker sonk sizz' ik
 “ jimme, dat hy him oer al syn habben ind dwaen
 48 “ oanstelle scil. Is it dærtsjin ien minne thsjinst-

- “ bode, dy yn syn hert seit, ‘ Myn héar stelt
 49 “ syn komste noch wol hwat uwt,’ ind dy di oare
 “ feinten begint to bruyen, boppe dat noch yt
 50 “ ind drinkt mei dronken folk: di héar fen dy
 “ thsjinstbode scil komme op ien dei, dat hy him
 “ naet forwachtet ind op ien uwre dær hy net fen
 51 “ wit. Ind hy scil him âsnye ind syn diel sette
 “ onder di scynhilligen; ‘dær scil it gescriem
 “ wæze ind it toskgeknars.”

XXV.

- 1 “ DEN scil it keningryk fen di himelen forlike
 “ wirde by tsjen fammen, dy hjar lampen op-
 “ nimme ind uwtgéane di brægeman to m jitte.
 2 “ Fiif uwt hjar wierne oenwîzen ind fiif wîzen:
 3 “ di oenwîzen hjar lampen nimmende namen nin
 4 “ oalje mei hjar, mar di wîzen namen mei hjar
 5 “ lampen eák oalje yn di snippen. Mar di
 “ brægeman hwette lang uwtbljouwende bigoanen
 6 “ hja sluwch to wirden ind foelen yn sliep. Mar
 “ om middennacht kaem dær ien gerop, ‘ Loake,

- 7 " di brægeman ! Géan uwt him to mjitte.' Do
 " stien al dy fammen op ind makken hjar
 8 " lampen kléar. Mar di oenwizen seinen tsjin di
 " wizen, 'jouw uws fen jimme oalje, want uws
 9 " lampen géane uwt.' Di wizen lykwol ar derden
 " sizzende, 'Bilwen naet; dær scoe' foár jimme
 " ind foár uws naet genoach wæze. Géan ljewwer
 10 " nei di oájeslitors ind kéapje jimme.' Wylst
 " hja wei wierne om hwette to kéapjen kaem di
 " brægeman; ind di fammen, dy kléar wierne,
 " gongen mei him to brulloft, ind di doar waerd
 11 " sletten. Hwat letter kamen eák di oare fam-
 " men sizzende, 'Héare, héare, doch uws iepen.'
 12 " Mar dizze anderjende sei, 'Siker sonk sizz' ik
 13 " jimme; ik ken jimme naet.' Weitse den, om-
 " dat jimme di dei ind eák di uwre naet wite,
 14 " dær di soan fen di minsce yn komt.—It is eák
 " lyk as ien man dy nei buwtenlâns driigjende
 " syn eigen thsjinners by ienoár roap ind hjar syn
 15 " habben ind dwaen oerdroech; ind oan di iene
 " joech hy fif talinten, oan ien oare twa, ind oan
 " ien thredde ién, elts nei hy mansk wier, ind

- 16 " foárt dæroan téach hy buwten lâns. Dy fiif
 " talinten krigge gong hinne ind ârbeidde dær
 " mei, ind makke dær noch fiif oare talinten by.
 17 " Sa eák dy twa krigge woan dær noch twa oare
 18 " by. Mar dy íén krigge gong hinne ind bidobbe
 " it yn di groun' ind stoppe it jild fen syn héar
 19 " wei. Ien bulte tiid dærnei kaem di héar fen di
 20 " thsjinners ind rekkenne mei hjar oaf. Ind dy
 " fiif talinten ontfinzen hie' di oare fiif meibrin-
 " gende kaem by him ind sei, ' Héare, fiif talinten
 " hawwe jy my jown; hen, ik haw er fiif by
 21 " woun.' Di héar sei tsjin him, ' Bæst, dou thige
 " ind trouwe feint! Oer ien byttsje wierste trou,
 " oer ien bulte scil ik dy stelle. Géan yn di wille
 22 " fen dyn héar.' Do kaem dy mei syn twa
 " talinten ind sei, ' Héar, twa talinten hawwe jy
 " my tatroud; hen, twa oare talinten haw ik oer-
 23 " woun.' ' Bæst, dou thige ind trouwe feint,' sei
 " di héar tsjin him, ' Oer ien byttsje wiersthous
 " trou, oer folle scil ik dy sette. Géan yn di
 24 " wille fen dyn héar.' Do kaem di feint, dy íén
 " talint krigge, eák ind sei, ' Héar, ik wiste dat

- “ jy ien straf man wierne, dy méane wol dær hy
 “ naet sjidde het ind ynhelje hwær hy nin kerl
 25 “ struid het; ind sa bin ik uwt bangens hinne
 “ gien ind hab jins talint yn di groun' bidobbe.
 26 “ Hen, dær hawwe jy jins.’ Mar di héar an-
 “ derde him ind sei, ‘Ondoagensce ind loaye
 “ feint! dou wiste dat ik méan hwær ik naet
 “ sjidde, ind dat ik ynhelje hwær ik naet uwt-
 27 “ struid hab. Dærom just moáste myn jild op di
 “ wixelbanken set hawwe, ind den scoe' ik komd
 “ ind it mine mei di bledden werom krige
 28 “ hawwe. Sa nim him den it talint oaf ind jouw
 29 “ it oan him, dy di tsjien talinten het. Want
 “ oan elts, dy het, scil jown wirde, ind hy scil folop
 “ hawwe; mar hwa néat het, him scil ontnomd
 30 “ wirde eák hwat hy het. Dærom drjouw di
 “ oennutte thsjinner yn di buwtenste thsjuster-
 “ nisse; dær scil it gescriem wæze ind it toskge-
 “ knars.
 31 “ As di soan fen di minsce komd is yn syn
 “ héarlikheid ind al di *hillige* ingels mei him, den
 “ scil hy sitte op di troon fen syn héarlikheid.

- 32 “ Ind alle naesjes fen di ierde scille foár him by
 “ fén komme, ind hy scil hjar fen eltsoár sciede
 “ lyk as ien harder di scippen sciedt fen di
- 33 “ bokken. Ind hy scil di scippen scikke oan
 “ syn rjochterhán’ ind di bokken oan syn lofter.
- 34 “ Den scil di keining, dy oan syn rjochterhán’
 “ stéane, sizze, ‘Kom hjir seinen fen myn heit ;
 “ erfje it keiningryk dat jimme fen di grounliz-
- 35 “ zinge fen di wráld tatocht is. Want ik hie’
 “ hoenger, ind jimme hawwe my toi ten jown ; ik
 “ hie’ thoarst, ind jimme hawwe my drinke litten ;
 “ ik wier ien freámdling, ind jimme hawwe my
- 36 “ opnomd ; neaken’, ind jimme hawwe my klâyd ;
 “ ik wier siik, ind jimme hawwe op my tasjoen ;
 “ ik siet finzen, ind jimme hawwe my forsocht.’
- 37 “ Den scille di rjochtfirdigen him anderje sizzende,
 “ ‘ Honeer séagen wy jou hoengerjen, ind joegen
 “ jou iten ; oaf thoarstich, ind joegen jou drinken ?
- 38 “ Honeer dochs séagen wy jou as freámdling, ind
 “ namen jou op ? Oaf néaken, ind klâyden jou ?
- 39 “ Honeer dochs séagen wy jou siik oaf yn di
- 40 “ finsenisse, ind hawwe jou forsike ?’ Hwærop

- “ hjar di kening anderjende sizze scil, ‘Siker
 “ sonk sizz’ ik jimme, sa hwat jimme dien hawwe
 “ oan íén fen dizze myn lytste broárren, dat
 41 “ habbe jimme my dien.’ Den scil hy sizze tsjin
 “ dy oan syn lofsterhân’, ‘Scéar jimme fen my
 “ forflokten yn it ieuwige fjoer, dat foár di díwel
 42 “ ind syn gesanten oanlein is. Want ik wier
 “ hongerich, ind jimme hawwe my naet to iten
 “ jown. Ik hie’ thoarst, ind jimme hawwe my
 43 “ net drinke littten. Ik wier ien freámdling, ind
 “ jimme hawwe my naet ondernomd; néaken’,
 “ ind jimme hawwe my naet klâyd. Siik’ ind yn
 “ di finzenisse, ind jimme hawwe naet nei my
 44 “ omsjoen.’ Den scille dy him eák anderje ind
 “ sizze, ‘Héare,honeer hawwe wy jou hongerich
 “ oaf thoarstich sjoen, oaf as ien freámdling, oaf
 “ néaken’, oaf siik, oaf yn di finsenisse, ind
 45 “ hawwe jou naet bithsjinne?’ Den scil hy hjar
 “ anderje ind sizze, ‘Siker sonk sizz’ ik jimme,
 “ hwat jimme oan íén fen dizze alderlytsten
 “ naet dien hawwe, dat hawwe jimme my naet
 46 “ dien.’ Dizze nou scille géan yn di ieuwige

“ straffen, mar di rjochtfirdigen yn it ieuwige
 “ libben.”

XXVI.

- 1 IND it barde as Jesus alle dizze redenen ten ein’
- 2 hie’, dat hy tsjin syn léarlingen sei, “ Jimme wite
 “ dat it mei twa dagen péaske is, ind dat di soan
 “ fen di minsce oérliuwere wirde scil om krusige
 “ to wirden.”
- 3 Do binne di haedprêsters *ind di scrufte-
 léarden* ind di âldermannen fen it folk yn it slot
 fen di héageprêster, mei namme Cajaphas, by ien-
- 4 oár komd, ind hawwe oerlein ho hja Jesus mei
 list bisette ind deye koenen; mar hja seinen,
- 5 “ Naet op di hachstiid; oars komt er oproar
 “ onder it folk.”
- 6 Jesus to Bethania wæzende yn it huws fen
- 7 Simon, di melaetsce, kaem dær eák ien frommisce
 mei ien albaster flæze fol djoere balsemoalje, dy ’t
 hja op syn holle uwtgéat wylst hy oan di mjiltiid
- 8 siet. Syn léarlingen nou dat sjænde namen it

- 9 euwel sizzende, "Hwærta dat fordwaen? Dat
"koe' ommers foár ien bulte forkoft ind oan di
10 "éarmen jown wæze." Jesus it mierkende sei
tsjin hjar, "Hwærom dogge jimme it minsce læst
"oan? Hja het ommers ien goed wirk oan my
11 "dien. Di éarmen habbe jimme ommers altiten
"om jimme hinne, mar my hawwe jimme net
12 "altiden by jimme. Want dizze balsemoalje oer
"myn licham uwijtjittende het hja it dien ta myn
13 "begraffenis. Siker sonk sizz' ik jimme, hwær
"dizze blide boátscip fen my omroppen wirde
"scil oer di wîde wrâld, dær scil eák ta hjar
"gedachtenisse sein wirde, hwat hja oan my dien
"het."
14 Ien fen di tolef, mei namme Judas Iscariot,
15 dærop géande nei di haedpræsters sei, "Hwat
"wolle jimme my jaen den scil ik him jimme oer-
"lieuwerje?" Hja nou béanen him thritich sul-
16 werlingen, ind fen dy uwre oaf loerde hy op di
gelegenheid om him oer to lieuwerjen.
17 Op di éarste dei fen di oenriisde boalen kamen
di léarlingen ind seinen tsjin Jesus, "Hwære

- “ wolle jy dat wy tarieding foár jou meitse om it
 18 “ péaskmiel to iten?” Hy nou sei, “ Géan yn di
 “ sted nei dy ind dy man ta, ind sizz’ tsjin him,
 “ Di master seit, ‘ It is thichte oan myn tiid ; by
 “ dy scil ik mei myn léarlingen péaske hâlde.’ ”
 19 Ind di léarlingen dienen lyk as Jesus hjar hjitten
 20 hie’ ind makken it péaske kléar. Do it nou joun
 21 wirden wier lâi hy mei di toalwe oan tefel ind
 onder it iten sei hy, “ Siker sonk sizz’ ik jimme,
 22 “ dat íén sen jimme my forriede scil.” Hja dærop
 wakker rekke bigoanen him di iene nei di oare to
 23 fréagjen, “ Bin ik it den, héare?” Hy den an-
 derde ind sei, “ Hwa di hân mei my yn di panne
 24 “ stipt, dy scil my forriede. Di soan fen di minsce
 “ giet wei lyk as fen him screaun stiet, mar wé
 “ dy minsce, throch hwa di soan fen di minsce
 “ forret wirdt. It wier dy minsce goed as hy néa
 25 “ berne wier.” Judas nou, dy him forrette, it
 wird opnimmende sei, “ Bin ik it den, rabbi?”
 26 Hy sei tsjin him, “ Dou heste it sein.” Wylst
 hja noch ieten naem Jesus ien stik boale, ind do
 hy it seine hie’ briük hy it ind joech it oan di

- léarlingen ind sei, “ Nim, yt. Dit is myn licham.”
- 27 Eák naem hy di tsjelk, ind do hy thanke hie’
- 28 brocht hy hjar dy ta sizzende, “ Drink allegeárrre
 “ dære uwt. Dat is myn bloed fen it nye forboun,
 “ dat foár ien bulte uwtgetten wirdt ta for-
- 29 “ jouwinge fen suwnen. Mar ik sizz’ jimme, dat
 “ ik fen nou oan fen dizze frucht fen di druwe-
 “ béam net drink foár dy dei, dat ik dy ny drink
 “ yn myn heit syn keningryk.”
- 30 Do hja ien loflied songen hiene gongen hja
- 31 uwt nei di berch fen di olíwen. Dær sei Jesus
 tsjin hjar, “ Dizze nacht scille jimme allegeárrre
 “ oer my stroffelje: dær stiet ommers screaun,
 “ ‘ Ik scil di harder déa’slaen, ind di scippen fen
- 32 “ di keppel scille uwt eltsoár spatte. Mar nei
 “ myn opstéan scil ik jimme foáruwtgéan nei
- 33 “ Galilea.’ ” Mar Petrus it wird nimmende sei
 tsjin him, “ As hja hjar allegeárrre oan jou stjitte
- 34 “ scil ik my noch net oan jou stjritte.” Jesus sei
 tsjin him, “ Siker sonk sizz’ ik dy, yn dizze
 “ eigenste nacht, foár dat di hoánne thryeris
 “ kraeid het, scilsthou my thryeris forsaekt

- 35 " hawwe." Petrus sei tsjin him, " Al moast ik
 " mei jou steárre noch scoe' ik jou naet forsaekje."
 Sa spríken eák al dy léarlingen.
- 36 Do kaem Jesus mei hjar op ien pléats mei
 namme Gethsemane, ind sei tsjin di léarlingen,
 " Géan hjir sitten ta ik hinne gien bin ind
- 37 " bidden haw." Ind Petrus ind di twa soánnen
 fen Zebedeus mei him nimmende bigoan hy
- 38 droawich ind boárstend binouwd to wirden. Do
 sei hy tsjin hjar, " Myn siele is oerdroawich ter
- 39 " déad ta. Toafje hjir ind weitse mei my." Ind
 ien bytke foáruwt géande foel hy op it eánsicht
 biddende ind sizzende, " *Myn* heit, as 't wæze
 " mei, lit dizze tsjelk my foárbygéan. Mar naet
- 40 " as ik wol, mar lyk asthou wolste." Do kaem
 hy by di léarlingen ind foan' hjar sliepende, ind
 hy sei tsjin Petrus, " Sa kenne jimme den naet
- 41 " íén inkel uwre mei my weitse? Weitse ind
 " bidt, dat jimme naet yn forsíking reitse. Di
 " gaest is wol willich, mar it flæsk is swak'."
- 42 Foár di twade keer gong hy wer wei ind béra'
 sizzende, " *Myn* heit, as dizze *tsjelk fen my* naet

“ foárbygean mei oaf ik mat him drinke, den
 43 “ sciede dyn willen.” Ind kommende foan’ hy
 hjar alwer sliepende; want hjar éagen wierne mei
 44 sluwgens biswiere. Ind hjar forlittende gong hy
 wer wei ind bea’ *foár di thredde reis* sizzende
 45 diselfde worden. Do kaem hy by *syn* léarlingen
 ind sei, “ Sliep nou mar foárt ind ræstje uwt.
 “ Hen, it is thichte oan di uwre, ind di soan fen
 “ di minsce wirdt oerlieuwere yn di hannen fen di
 46 “ suwners. Weitse op, lit uws géan ; hen, hy is
 “ neiby, dy my forriedt.”
 47 Wylst hy nou noch spriik, hen, kaem Judas,
 íén fen di tolef, ind ien gréate binde mei him, mei
 swirden ind kneppels, fen di haedprêsters ind di
 48 áldermannen fen it folk. Mar hy, dy him forrette,
 hie’ hjar ien teiken opjown sizzende, “ Hwa ik
 49 “ patje scil dy is it. Gryp him.” Ind mei ienen
 op Jesus tagéande sei hy, “ Goeden joun, rabbi !”
 50 ind hy patte him. Mar Jesus sei tsjin him,
 “ Feint, hwat dochsthous hjir ?” Do tatreddende
 sloegen hja di hannen oan Jesus ind knewelden
 51 him. Ind hen, íén fen Jesus lju’ syn hân uwt-

- stekkende lôek it swird, ind slaende nei di thsjinner
 52 fen di haedprêster houwde him it éar oaf. Do
 sei Jesus tsjin him, "Stek dyn swird wer op syn
 " pléats ; want dy it swird lûke forgéane throch
 53 " it swird. Oaf thinksthous, dat ik myn heit nou
 " naet bidde ken, ind hy scil my méar as tolef
 54 " legioenen ingels bysette ? Ho scoene oars di
 55 " scrufsten, dat it sa barre moast, neikomme ?"
 Yn dy uwre sei Jesus eák tsjin di binde, "Lyk as
 " tsjin ien moárdner binne jimme uwttein mei
 " swirden ind kneppels om my to fangen ; dei
 " oan dei siet ik *by jimme* yn di tempel om to
 " onderwîzen, ind jimme hawwe my naet grypt.
 56 " Mar dit alles is sa bard, dat di scrufsten fen
 " di profeten neikomme scoenen." Dærop lieten
 alle léarlingen him sitte ind flechtten wei.
 57 Dy nou Jesus grípen laetten him nei Cajaphas,
 di haedprêster, hwaer di scruftgeléarden ind di
 58 áldermannen ien géarleger hoalden. Mar Petrus
 folgge him fen fjirrens nei it slot fen di haedprêster,
 ind er yngéande gong hy sitten onder di thsjinners
 59 om to sjæn ho it âroun. Di haedprêster nou *ind*

di aldermannen ind di hiele rie' sochten om falsk
 getugenis tsjin Jesus, dat hja him deye mochten,
 60 *ind foanen dochs néat.* Mar howol ien bulte
 falsce getugen opkamen foanen hja hjar gading
 61 naet. Mar op it læst kamen er twa, dy seinen,
 " Dy man het spritsen, 'Ik ken di tempel Goads
 " âbrekke ind yn thrye dagen wer opbouwje.'"
 62 Di haedprêster den opstéande sei tsjin him,
 " Andersthous néat? Dy ljoue getûgje tsjin dy."
 63 Mar Jesus swyde, ind di haedprêster it wird
 fetjende sei tsjin him, " Ik beswar dy by di
 " libbenne God, dasthou uws seiste, asthou di
 64 " Christus, di soan fen God, biste?" Jesus sei
 tsjin him, " Jy hawwe it sein; mar ik sizz' jimme,
 " fen-t-nou oaf scille jimme di soan fen di minsce
 " sjæn sittende oan di rjochterhân fen di macht
 " ind kommende op di wolken fen di himel."
 65 Do het di haedprêster syn kléan to flarden scuórd
 sizzende, " Hy het God lastere; hwat hawwe wy
 " noch getugen nedich? Hen, nou hawwe
 66 " jimme di Godlasteringe heárd. Hwat thinkt
 " jimme?" Ind hja anderjende seinen, " Hy is

- 67 “ di déad scildich.” Do spyden hja him yn di
throánje ind touden him mei fuwsten. Oaren
68 klapten him fóar it eánsicht ind seinen, “ Dou
“ Christus, profeteárje uws nou ’ris, hwa dy slain
“ het ?”
- 69 Petrus nou siet yn di geldery fen it slot do ien
fen di fammen by him kaem ind sei’, “ Dou wierste
70 “ ommers eák mei Jesus, di Galiléer.” Mar hy
ontkende it foár hjar allegeárre ind sei’, “ Ik wyt
71 “ naet hwarsthou oér praetste.” Mar do hy
weigong nei di stoepe ta séach him ien oare faem,
dy tsjin di ljoue dær sei’, “ Dy wier eák mei Jesus,
72 “ di Nazarener.” Ind do ontkende hy it wer mei
73 ien eed, dat hy di man naet koe’. Ind ien amery
dærnei dy dær stienen neyer by kommende seinen
tsjin Petrus, “ Dou bisthe siker eák íén fen dat
74 “ folk ; want dyn spraek bringt dy uwt.” Do
bigoan hy to flokken ind to swarren, “ Ik ken
“ di man naet.” Ind mei íén krâyde di hoánne.
75 Do kaem Petrus it wird fen Jesus yn di sin
sizzende, “ Foár dat di hoánne thryeris krâid
“ het scilsthou my thryeris forsake hawwe.” Ind
uwt huws géande kriet hy bitter.

XXVII.

- 1 DO it nou moarn warden wier namen alle di
haedprêsters ind ältermannen fen it folk rie'
2 tsjin Jesus, ho hja him deye scoenen. Ind do
hja him knewele hienen hawwe hja him weilaet
ind *him* oerjown oan *Pontius* Pilatus, di lân-
fâd.
- 3 Judas, dy him forrette, do sjænde, dat hy
oerdield wier, krîge berou ind joech di thritich
sulwerlingen oan di haedprêsters ind di älde-
4 mannen werom, sizzende, "Ik die' gréat quéa'
" mei it forrieden fen it onscildige bloed." Mar
hja seinen, "Sjæn dou ta foár dy selfs. Hwat
5 "rekket uws dat?" Dærmei di sulwerstikken
yn di tempel op keilende gong hy wei ind hingge
6 him selme op. Di haedprêsters nou di sulwer-
stikken opnimmende seinen, "Wymeye se naet
" yn di tempelkiste smite; want it is di priis foár
7 "it bloed." Dærrop mei eltsoár rie' bilizzende
hawwe hja fen dat jild it erf fen di poáttebakker
koft ta ien tsjerkhoaf foár di freámdelingen.
8 Dærom hjit dat erf hjoed-di-dei noch di bloedik-

- 9 ker. Do is it sizzen fen di profeet Jeremias neikomd sprekkende, "Ind hja namen di thritich " sulwerlingen, di priis fen di prisjerre, dy hja
 10 " koft hienen fen di soánnen fen Israel. Ind hja " hawwe dy jown ta it erf fen di poáttebakker " lyk as di héare my oplein het."
- 11 Jesus nou stie' to rjocht foár di lânfâd, ind di lânfâd fréagge him sizzende, "Binne jy di
 12 " kening fen di Jeuden?" Jesus anderde him, "Jy sizze it." Mar op it oantiigjen fen di haed-prêsters ind âldermannen joech hy nin andert.
 13 Do sei Pilatus tsjin him, "Heárre jy naet, hwat
 14 " hja al tsjin jou ynbringe?" Ind hy anderde him eák nin inkel wird sa dat di lânfâd wakkere
 15 nuwer opséach. Op di hachstiid wier di lânfâd wend it folk ien finsensman, dy 't hja woenen,
 16 los to littten. Nou hienen hja ien branmerke
 17 finsensman mei namme Jesus Barrabbas: hja den forgeárre wæzende sei' Pilatus tsjin hjar, "Hwa " wolle jimme dat ik jimme loslit, Jesus Barrabbas
 18 " oaf Jesus, néamd Christus?" Want hy wiste dat hja him uwt nidigheid oerlieuwere hienen.

19 Wylst hy yn di warstâl siet die' syn wiif him
tynge sizzende, "Lit dy naet yn mei dy rjochts-
" firdige. Want ik haw hjoed ien bulte om him
20 "uwtstien yn di droage." Mar di haedprêsters
ind di ältermannen hellen di scaren oer om Bar-
21 rabbas to éaskjen ind Jesus to deyen. Di lânfâd
den it wird nimmende sei tsjin hjar, "Hwa fen
" di twa wolle jimme dat ik jimme loslit?" Hja
22 nou seinen fen Barrabbas. Pilatus sei tsjin hjar,
"Hwat scil ik den mei Jesus, bynéamnd Christus,
" dwaen?" "Him krusigje," roopen hja alle-
23 geárre. Hy sei' do, "Hwat quéa' het hy den
" dien?" Mar hja moartten noch luwder, "It
24 "kruws foár him!" Pilatus den sjænde dat hy
néat bedyde, mar dat it oproar gréater waerd,
naem wetter ind grobbelle syn hannen foár di
éagen fen it folk sizzende, "Ik bin onscildich
" oan it bloed fen dizze man. Jimme meye
25 "tasjæn." Ind al it folk anderde ind sei', "Syn
26 "bloed komme oer uws ind uws bern." Do het
hy hjar Barrabbas loslitten, mar Jesus, dy hy éarst
giselje liet, joech hy oer om krusige to warden.

- 27 Do namen di krychslju' fen di lânfâd Jesus
 ind him yn di warstâl liedende hellen hja di hiele
 28 binde om him by ienoar. Ind do hja him uwts-
 stroept hienen dienen hja him ien purperen
 29 mantel om; ind ien krânze fen thoárntuwkjes
 frisseljende setten hja him dy op di holle, ind
 stïken him ien reid yn di rjochterhân, ind foár
 him knibbeljende dréauwen hja di spot mei him
 sizzende, "Goeden dei, dou keking sen di Jeu-
 30 " den!" Ind him bispuyende namen hja it reid
 31 ind bruiden him op di holle. Do hja him nou
 bispot hienen dienen hja him di mantel oaf ind
 stroepen him syn eigen kléan oan, ind hja laten
 him wei om him to krusigjen.
- 32 Buwten kommende metten hja ien man sen
 Cyrene mei namme Simon; dy presten hja om
 33 syn kruws to dragen. Dærnei kommende op ien
 pléats mei namme Golgotha, dat sa folle is as
 34 'plak fen di hersenpannen,' joegen hja him yettik
 mingd mei galle to drinken; mar hy it preaun
 35 hawwende woe' naet drinke. Nei dat hja him
 nou krusige hienen dobbellen hja om syn kléan,

dat nei komme scoe' it sizzen fen di profeet ; " hja
 " hawwe myn kléan onder ienoár part ind hja hawwe
 36 " lotte om myn lyfdracht." Ind sitten géande
 37 hoalden hja dær di wacht by him. Ind boppen
 syn holle hienen hja syn scild set mei dit læzen,
 38 " Dit is Jesus di kening fen di Jeuden." Allyk
 mei him waerden do twa moárdners krusige, íén
 39 oan di rjochter ind íén oan di lofter side. Di
 foárbygongers nou forspríken him scodkopjende
 40 ind sizzende, " Dou, dy di tempel ábrekste ind yn
 " thrye dagen opbouwste ; help dy selme !
 " Asthou di soan fen God biste, kom del fen
 41 " it kruws." Sa eák di haedprésters mei di
 scruftgeléarden ind áldermannen stíken him
 42 di gek oan ind seinen, " Oaren het hy forlozze, ind
 " him selme ken hy naet forlosje. *As* hy is di
 " kening fen Israel, lit hy nou den fen it kruws
 43 " delkomme, ind wy scille oan him léauwe. Hy
 " het op God fortrouwe ; lit dy him nou, as hy
 " wol, uwt di need holpje. Hy het ommers sein,
 44 " ' Ik bin Goads soan.' " Krekt-ind-allyk hawwe
 him eák di moárdners, dy mei him krusige

45 waerden, hune. Mar fen di seisde uwre âf oan
 di njoggende ta wier er thsjusternisse oer it hiele
 46 lân'. Om di njoggende uwre hinne roap Jesus
 mei luwder stimme, "Eli eli lema sabachtani!"
 dat is, "Myn God, myn God! Ho hesthou my
 47 "forlitten!" Jinnigen, dy dær om hinne stoenen,
 48 dat heárrende seinen, "Hy ropt Elijas." Ind sén
 fen hjar scéat yn ienen ta ind nimmende ien
 spônsje ind dy follende mei yettik, stiik er dy
 49 op ien reid ind laefde him. Mar di oaren seinen,
 "Lit him wæze. Lit uws sjæn oaf Elijas komt
 50 "om him to forlosjen." Mar Jesus noch 'ris
 mei ien luwde stimme roppende bloes di læste
 51 sike uwt. Ind hen, it gerdyn fen di tempel
 scuórde fen boppen âf oan-t-onderen ta yn twaën,
 ind di groun' scodde, ind di stjinrotsen splieten.
 52 Ind di græwen boárstten iepen, ind folle liken fen
 53 forstoarne hilligen stienen op. Ind nei syn op-
 wekkinge uwt di græwen riisjende gongen hja di
 hillige sted yn ind binne dær oan ien bulte for-
 54 scynd. Di hopman nou, ind dy mei him by Jesus
 di wacht hienen, sjænde dy ierdscoddinge ind

- hwat er barde, forbouwereárren dær fen sizzende,
- 55 " Dy man wier wareftich di soan fen God." Dær
wierne eák rju' froulju' it fen fjirren oansjænde,
dy Jesus fen Galilea áf folge wierne om him to
- 56 bithsjinjen. Onder dizze wierne Maria fen Mag-
dala ind Maria, di mem fen Jacobus ind Joses,
ind di mem fen di soánnen fen Zebideus.
- 57 Do di joun fallen wier kaem er ien ryk man
fen Arimathea, mei namme Joseph, dy eák yn
58 di léare fen Jesus wæst hie'. Dy gong nei
Pilatus ta om it licham fen Jesus op to fréagjen,
hwærop Pilatus læst joech om it áf to jaen.
- 59 Ind Joseph it licham nimmende bewuólle it yn
fyn linnen, ind hy lei' it yn ien ny græf, dat hy
60 yn di rotse uwtbikke hie'; ind nei dat hy ien
swiere stien foár di doar fen it græf kantele hie'
61 gong hy wei. Dær nou wierne Maria fen Mag-
dala ind di oare Maria sittende foár it græf.
- 62 Di oare moárns, dy nei di tarissinge is, kamen
di haedprêsters ind di Farisieuwen mei ienoár by
- 63 Pilatus, sizzende, " Héar, it is uws ynschetten dat
" dy bidrager by syn libben sein het, ' Nei thrye

- 64 “dagen stéan ik op.’ Bifel den om it græf to
 “feilgjen oan di thredde dei ta, dat syn léarlingen
 “muwlk naet komme ind him stelle, ind tsjin it
 “folk sizze, ‘Hy is uwt di déaden opstien.’ Sa
 “dwaende scoe di læste misset tsjoeder wæze
 65 “as di éarste.” Pilatus sei tsjin hjar, “Jimme
 “hawwe ien wacht. Géan hinne, feilgje it, as
 66 “jimme thinkt.” Ind hja weigéande feilgden it
 græf throch di wacht hawwende di græfstien
 éarst forsigele.

XXVIII.

- 1 TSJIN it ein fen di sabbath, by di dage fen di
 éarste dei fen di wike, kaem Maria fen Magdala
 2 ind di oare Maria om it græf to biloaitsen. Ind
 hen, dær kaem ien swiere grounscodding; want
 ien ingel delsâyende uwt it swerk scéat ta ind
 kantelle di stien *fen di doar* oaf ind gong dær op
 3 sitten. Syn gedaante nou wier as di blaxom ind
 4 syn kléan hwyt as snie. Uwt bangens den foár
 him rekken di wachters fen hjar stik ind bi-

- 5 stoarnen as liken. Mar di ingel it wird nimmende sei tsjin di froulju', "Wæz' naet éang!
" Ik wyt dat jimme om Jesus siükje, dy krusige
6 " is. Hjir is hy naet; want hy is opstien, lyk as
" hy sein het, Kom hjir ind sjæn it plak dær *di*
7 " *héare* lein hat. Géan gau hinne ind sizz' it oau
" syn léarlingen, dat hy fen di déad opstien is.
" Ind hen, hy giet jimme foáruwt nei Galilea ta;
" dær scille jimme him sjæn. Hen, ik haw it
8 " jimme sein." Ind forheerd ind mei gréate
wille weigéande roanen hja om syn léarlingen di
9 tynge to bringen. Ind *as hja weigongen om syn*
léurlingen di tynge to bringen, hen, Jesus kaem
hjar to mjitte sizzende, "Heil jimme!" Hja nou
tasjittende omklamden syn sconken ind foelen
10 mei di throánje yn it stoaf foár him del. Do sei
Jesus tsjin hjar, "Wæs naet éang! Géan hinne
" ind boádscipje oan myn broárren, dat hja nei
" Galilea tsjæne, ind dat hja my dære sjæn
" scille."
11 Do hja nou weitéagen, hen, jinnige fen di
wacht yn di sted kommende boádscippen alles,

- 12 hwat dær bard wier, oan di haedprêsters. Ind op
 ien gérleger mei di âldermannen rie' håldende
 joegen hja rju' jild oan di krychslju', sizzende,
 13 " Fortel, 'Di léarlingen binne by nacht komd ind
 14 " hawwe him stellen wylst wy slepten.' Ind as
 " di lânfâd dat heárt scille wy him delbædje ind
 15 " jimme buwten noed bringe." Hja nou dy sul-
 werstikken oannimmende dienen as hjar ynstitzen
 wier ; ind dat telke is huwsriem foártsein by di
 Jeuden oan di dei fen hjoed ta.
 16 Di olwe léarlingen nou binne nei Galilea ta
 17 tein nei di berch, dy Jesus hjar bifellen hie'. Ind
 him sjænde foelen hja foár him mei it eánsicht op
 18 di ierde ; mar jinnigen twifellen. Mar Jesus
 neyer kommende sprík tsjin hjar sizzende, " My
 " is alle macht jown yn himel ind op ierde.
 19 " Reisgje hinne ind onderwiisje alle naesjes, hjar
 " doapjende ta di namme fen di heit ind fen di
 " soan ind fen di hillige gaest, hjar léarende alles
 " to onderhâlden, hwat ik jimme oplein haw.
 20 " Ind, hen, ik bin mei jimme alle di dagen ta it
 " ein' fen di wrâld. *Amen.*"

*I certify that only 250 copies of this work have been
printed, 248 of which are numbered on the back of the
title, and of the remaining two one has the initial letter and
number of each chapter in red.*

GEORGE BARCLAY,
28 Castle Street, Leicester Square.

